

Пријоморске новине

БУДВА, ЈУН 1996.
ЦИЈЕНА 2 ДИНАРА

ИЗЛАЗИ МЈЕСЕЧНО • ГОДИНА XXIV • БРОЈ 403



Будва је дана ноћи '96.

Снимио Милорад Тодоровић

МЕЂУНАРОДНИ "ДАН ИЗАЗОВА '96"

БУДВА ПОБЈЕДНИК ГРУПЕ

• Идуће године – у међународној конкуренцији

Наша општина се ове године први пут укључила у међународну спортско-рекреативну манифестацију "Дан изазова" и убедљиво побједила у групи општина до 20 хиљада становника. Будва је 5. јуна остварила резултат 91,50% учешћа својих грађана и била убедљиво боља од свог директног конкурента Врњачке Бање која је остварила 28,54%. Званично у разним спортско-рекреативним активностима у нашој општини у "Дану изазова" је учествовало 10.721 такмичар (6.363 мушких и 4.358 женских) а добром резултату посебно су до-принијеле школе и – туристи.

Будва је од укупно осам учесника у својој групи постигла најбољи резултат (други је био Димитровград са 77,92%, а трећа Баточина са 71,41%) и идуће године ће учествовати у међународној конкуренцији. Побједници по осталим групама, који ће се 1997. такође такмичити са иностраним градовима, су Оџаци (68,66%), Ваљево (67,09%), Панчево (54,87%) и Београд (54,80%).

ЧЕТРДЕСЕТ ГОДИНА „МОНТЕНЕГРОПРОМЕТА“

ЗА ЈУБИЛЕЈ– НОВИ СУПЕРМАРКЕТ



Са отварања новог супермаркета

у Влади Црне Горе.

– У протеклих 40 година мијењана су имена, разни организациони облици, провођене разне интеграције и дезинтеграције, али је предузеће остало вјерно својој првобитној намјени да буде главни снабдјевач грађана и туриста с подручја Будве и околине, што је и данас и што ће, вјерујемо, и даље

остати. Прошли су генерације познатих и признатих привредника кроз ово предузеће, многи су ту стицали своја прва знања, обављали своју прву практику, значајан дио њих провео и свој читав радни вијек, а многи нажалост више нијесу међу живима.

Наставак на 2. страни

МЕДИТЕРАНСКИ МУЗИЧКИ ФЕСТИВАЛ "БУДВА '96"

"ЈЕДРО" – БИСЕРИ ВЕЛЕТАНЛИЋ

● Аутори побједничке композиције "Једно касно лето" Драгомир Станојевић и Иња Леандрова, а најбоља медитеранска пјесма "Серенада" Зорана Пророчића и Саше Тамићића у извођењу Илије-Милија Кнежевића и клапе "Бокељски морнари". Концерти за памћење Горана Бреговића и Тота Кутуња

П ети Медитерански музички фестивал "Будва '96" завршен је у раним часовима 24. јуна послије двије полуфиналне и једне финалне вечери побједом композиције "Једно касно лето", аутора музике и аранжмана Драгомира Станојевића, аутора текста Иње Леандрова, и интерпретатора Бисере Велетанлића. Овој пјесми припада награда фестивала "Велико плаво једро" и новчана награда од 20 хиљада динара. Награду је уручио Жарко Миковић, предсједник Општине Будва и предсједник Управног одбора Фестивала, а извођачу побједничке композиције припада је награда са златним марком "пехко" дар "Вектре", једног од генералних спонзора фестивала. Одлуку о побједнику "Будве '96" донио је жири у коме су били: Богомир Мијатовић, уредник у Телевизији Нови Сад, Нада Вучинић, музички уредник РТВ Црне Горе, Биљана Лукић, музички уредник СОС канала РТВ Студија Б, Иво Лавренић, режисер, Иван Тасић, директор Стручне службе СОКОЈ-а, Божидар Шундић, директор и главни и одговорни уредник Музичког радија Елмаг, и Драган Ковачевић, музички сарадник Радио-Будве.

Управни одбор Савеза организације композитора – СОКОЈ додијелио је Златну плакету СОКОЈ-а композитору Драгомиру Станојевићу, побједнику ММФ "Будва '96".

За најбољу медитеранску пјесму на фестивалу проглашена је "Серенада" за коју је текст и музiku написао Зоран Пророчић, аранжман Саше Тамићић, а коју су отпевали Илија-Милија Кнежевић и клапа "Бокељски морнари". Одлуку о овој награди донио је жири грађа домаћина у коме су били Светозар Радуловић, Душанца Вугданић, Стеван Борозан, Марија Шумић и Дубравка Орбовић. Зорану Пророчићу је за "Серенаду" припада и повеља за његово је медитеранског звука коју је додијелио жири Међународног удружења музичких фестивала – ФИДОФ.

Умјетнички директор "Будве '96" Корнелије Ковач је одлучио да повеља за најбољу интерпретацију у категорији један пјесма равноправно до-дијелио Маји Марковић, која је пјевала композицију "Златна боја" Александра Филиповића и Наташа Андоновски, и Игору Перазићу, који је извео композицију "Још само једном воли ме" аутора Миодрага Тамићића и Игора Перазића. Награда за интерпретацију медитеранске пјесме по одлуци умјетничког директора припада Илији-Милији Кнежевићу и клапи "Бокељски морнари".

Маркетинг агенције фестивала "Будва '96", Комуна, Спектра и Студија Врањешевић, до-дијелили су специјалну маркетинг награду за успјешан спој музике и туристичке презентације Црногорског приморја Владимиру Савчићу Чобију за пјесму "Башићи".

– Пријатно сам изненађен. Ја, у ствари, уопште никадам размишљао о награди, већ ми је било стало да пјесма буде отпјевана, али како треба. Значи, вјеровао сам у ту пјесму, а награда је дошла изненада. Драго ми је што се моја композиција и током извођења пјевала у публици што значи да је поготово право место. Иначе презадовољан сам организацијом фестивала и човјек да не повјерује да нам се овако нешто добро и лијепо дешава – рекао је Драгомир Станојевић, аутор музике и аранжмана побједничке композиције, а Илија-Милија Кнежевић је највиши награди за најбољу медитеранску пјесму на "Будве '96" изјавио:

– Задовољан сам прије свега организацијом фестивала која је била на високом нивоу. Било је то нешто што Будва до сада заиста није имала, јер је све функционисало беспрекорно. Чланови моје клапе су тако дали максимално и учинили све да и ја максимално дођем до израја. Презентовали смо, чини ми се, прави медитерански мелос. Награда сјајне публике аплаузима током извођења, а поготово награда жирија, дају ми пуно разлога да будем срећан. Све у свему у Будви се десио фестивал за памћење.

Пети Медитерански музички фестивал "Будва '96" који је по многим оценама био досад најквалитетнији и најуспјешнији, организовала је "Комуна" из Београда чији је директор Милорад Вучелић, директор фестивала је био Максим Ђатовић, а умјетнички директор Корнелије-Бата Ковач.

У оквиру "Будве '96" одржан је симпозијум актуелне музике,

медија и транзије – САММИТ посвећен популарној музici на крају вијека, музici на радио и ТВ програмима и употреби и злоупотреби фолклора у поп музici. Праве вечери фестивала одржан је концерт Горана Бреговића са гостом из Грчке Алкистис Протосалти, друга вечери концерт Тота Котуња, а треће модне ревије Рената Балестре из Италије – додјави који су објављени Пети Медитерански музички фестивал "Будва '96" и доприносили да укупна оцјена о фестивалу буде још боља.

– Управо завршени фестивал медитеранске пјесме "Будва '96", један је од најзначајнијих културних догађаја ове године у граду – отиши је закључак са сједнице Управног одбора овог фестивала одржане 25. јуна.

– Све три такмичарске вечери фестивала, рачунајући изаборавне концерте Горана Бреговића, Тота Котуња и модну ревију Рената Балестре, нешто је што представља велики успех чиме Будва може да се дини, рекао је, говорећи о завршеној фестивалу Светозар Маровић, предсједник Скупштине Црне Горе и члан Савјета фестивала.

Он је истакао, да је оваква манифестација, веома добра за град, за туризам, за Црну Гору уопште, јер је Будва три дана фестивала припадала Европи и свијету коме сви тежимо.

Речено је, да је Фестивал медитеранске пјесме који је извечери у већјематију по 2000 гледалаца, не рачунајући оне поред малих екрана, у организационом смислу био изнад свих досадашњих, а то је постигнуто одличном сарадњом свих, почев од оснивача до организатора.

То је уједно и обавеза више, јер овогодишњи квалитет поставља нове стандарде и треба учинити све, да се идуће године сачува ниво и постигне још и више, истакнуто је на сједници Управног одбора Фестивала медитеранске музике "Будва '96".

П.Н.



budva '96

MEDITERANSKI MUZICKI FESTIVAL

Наставак с 1. стране
Снимања у име свих радника који су прошли кроз наше предузеће и садашњих 250 једно велико хвала за све што су за нас и будуће генерације учинили. Ова садашња генерација „Снабдјевача“, „Јадрана“ и „Монтенегропромет“ знаје да памти тај допринос и да чува свијетле традиције овог предузећа – рекао је на отварању супермаркета Вукашин Марковић, директор ДД „Монтенегропромет“ изражавајући задовољство што се у јубиларној години отвара овако значајан објекат – За реконструкцију, дотадњу и пресељење са спрата овог простора одлучили смо се како би га учинили доступним нашим цијенијем по трошачима, а то се уклапа и у наш концепт рационалнијег коришћења цјелокупног простора Тргног центра који ће представљати окосницу нашеј будућег развоја.

За ову инвестицију било је потребно преко милион динара, а радове је прије уговореног рока завршило Грађевинско предузеће „Трансвесинг“ из Будве са кооперантима.

– Овом реконструкцијом добија се око хиљаду квадратних метара простора у којему је смјештен највећи продајни објекат ове врсте у Будви, па и широј околини. Ми се надамо да смо тимај ријешили питање који ће се овог дијела објекта али и могућност снабдијевања наших грађана и туриста на најсавременији начин уз могућност продаје веома широког асортимана роба.

В.М.С.

ЕКИПА ЊЕМАЧКЕ ТЕЛЕВИЗИЈЕ

ИЗУЗЕТАН ТУРИСТИЧКИ ДРАГУЉ

У Црној Гори је недавно боравила екипа њемачке телевизије ЗДФ, једне од највећих савјетских телевизијских кућа, која је обишла Црногорско приморје и један десетак планинских центара у нашој републици. Снимљен је богати материјал о природним и туристичким лепотама Црне Горе, који ће у неколико навата бити емотиван у специјалним емисијама за туризам, на каналу веома гледане ЗДФ телевизије.

Главни организатор боравка у Црној Гори је њемачка телевизијска екипа, која је боравила у Јадранском гостопримству, чији је власник Вукашин Ђулафић, а свесрдну помоћ дали су Туристичка организација Црне Горе и Министарство за туризам.

За вријеме седмодневног боравка, колеге из Њемачке на целу са познатим туристичким новинаром Калом Региналдом, обишли су Будву, Милочер, Свети Стефан, Улцињ, Ријеку Црнојевића, Скадарско језеро, Которски залив, Херцег Нови, кањон Мораче и Таре, Колашин и Жабљак. Срели смо их у Милочеру где су са својим домаћином Вукашином Ђулафићем обављали завршно снимање пред пут за Њемачку.

– Екипа ЗДФ-а је снимила обиман материјал седам дана и највећи дио тога биће емотиван у неколико емисија веома гледаног програма који „иде“ сриједом у получасовном трајању, што је веома важно за наш туризам, каже господин Ђулафић, представљајући нам њемачке колеге.

– Из ваше лијепе земље, носимо изузетне утиске. Толико смо тога снимили, да се питам, како сву ту лепоту приказати у нашој емисији, каже Кал Региналд, уредник емисије. На нас је највиши утисак оставила нетакнута природа која се пријетко сриједи и коју морате заштитити од масовног туризама. Ваш капитал је управо у тој нетакнутој природи која је у свијету најтрајнија и највреднија.

На питање, што ће поред слике о природним лепотама саопштити њемачким гледаоцима, колега Региналд каже, да ће то бити прича да је на овом подручју мир, и да овде није било рата. То је потребно, каже он, јер њемачки туристи упознају праве информације о нашој земљи и начину живота у њој.

Жао ми је ако ускоро не дођем поново у Црну Гору, каже њемачки колега. Но свакако ћу то препоручити њемачким туристима. Јер, ви имате чиме да конкуришете туристичким земљама Европе. Чист ваздух, чиста вода, прелијепа природа велики су капител.

Чланови екипе ЗДФ-а истичу изузетно гостопримство својих домаћина у свим мјестима у којима су боравили. Упозоравају да би се много пажње у овој ситуацији морало посветити пропаганди на њемачком тржишту како би се туристи са тог подручја што прије вратили у Црну Гору, а поготово на Црногорско приморје. Они су упозорили да би се морале укинути узварне визе, јер оне онемогућавају долазак њемачких туриста. Ако се то не деси, не треба очекивати масовнији долазак туриста из Њемачке.

АКТУЕЛНИ РАЗГОВОР: ЂОРЂИЈЕ ПРИБИЛОВИЋ ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР ХТП „БУДВАНСКА РИВИЈЕРА“

ЗА ГОСТЕ И - КРЕДИТ

– Иако главна туристичка сезона на Будванској ривијери још није почела, подatak да 15. јуна у хотелима од Будве до Петровца борави око 5000 гостију и обећава.

– Главна туристичка сезона почиње 10. јула, што значи да смо још у предсезони, а што се тиче посјете она је на прошлогодишњем нивоу. Тренутно има око 5000 гостију који присуствују различним скуповима, семинарима, конгресима и савјетовањима. Имамо и иностране госте који су допутовали чarterом из Русије. Ријеч је о групи од 40 руских туриста, који ће у групама долазити и током лета. Поред њих, очекујемо долазак гостију из Чешке, Израела и других земаља.

● У припрему туристичке сезоне уложено је доста и рада и средстава. Да ли то значи, да су објекти квалитетно припремљени?

– Сви наши објекти су отворени што значи, да су припреме туристичке сезоне завршене. Урађено је то у складу с нашим могућностима и уз значајну помоћ Владе Републике Црне Горе. Обновљен најмештај у хотелским собама, извршено крчење, уређење и шминкање објеката, реконструкција телефонске мреже итд. Имамо најмештај, да до почетка главне ту-

ристичке сезоне у појединим хотелима више категорије, апартмани опремимо клима уређајима.

● Како је до почетка главне туристичке сезоне остало још мало, шта говоре подаци из вашег сектора продаје. Може ли се очекивати масовнији долазак до мањих туриста?

– Продаја за главну туристичку сезону на домаћем тржишту иде дosta тешко, а то се види из понуда наших агенција који продају наше капаците чак и у пет рата. Они су дали све од себе, ли ни ми у предузећу не сједимо скрштених руку. Ми смо 14. јуна имали запажену промоцију туристичке понуде у Београду, где смо презентовали нови пропагандни материјал, нове проспекте и знак и једну нову причу о Будви и Будванској ривијери. Мислих да смо тај посао обавили успјешно, јер је било присутно 170. новинара, агената, пословних људи и осам телевизијских екипа. Надам се да ће све то имати ефекта на овогодишњу главну туристичку сезону. То нам је било битно и из других разлога, јер су на тржишту Србије биле присутне информације о високим цијенима у нашим објектима у односу на друга европска

тржишта, а поготово када је у питању Грчка. Саопштивши праве информације, мислим да смо то на један лијеп начин демантовали и надам

се да ће то довести већи број гостију у главној туристичкој сезони.

● Ви сте, господине Приболовићу нови генерални директор ХТП „Будванскога ривијера“. Да ли то подразумијева нову пословну политику, нови приступ послу и квалитету туристичке услуге?

– Сваки нови човјек који долази на руководеће место,

мора сопством донијети нову пословну политику, иначе, не би без тога било потребе за промјенама. Наша пословна филозофија је, агресивност и присуност на свим тржиштима и емитивним подручјима одакле очекујемо гостије. Потошто сам ја практично дошао прије мјесец дана, за ову пословну годину, тешко да се може нешто битније промијенити, али радимо оно што можемо. Иначе, битније промјене нова пословна политика би требала да донесе у идућој и наредним туристичким сезонама.

Ранко ПАВИЋЕВИЋ

БОГОЉУБ РАЂЕНОВИЋ, О ОВОГОДИШЊОЈ СЕЗОНИ

МАЛО ГОСТИЈУ И - ПАРА

● Највише интересовање је из Србије, Македоније и Републике Српске, али и из Њемачке и Швајцарске. Цијена у приватном смјештају реално нижа него лани и износи у динарској противврједности 10 њемачких марака

Богољуб Рађеновић је секретар Туристичког савеза општине и извршни секретар Координационог одбора за припрему и праћење туристичке сезоне, свакако је један од најпознатијих људи у Будви кад је туризам у питању.

Каква се сезоне очекује на будванској ривијери?

То је тешко прогнозирати. Интересовање је свакодневно, највише из Србије, Македоније и Републике Српске, али и из Њемачке и Швајцарске. Чинијеца је да је наш народ осиромашио.

За ових пет година већина је потрошила своје резерве, тако да очекујем да ће се више попуњавати приватни објекти и одмаралишта. Број туриста биће најјевороватије на прошлогодишњем нивоу, али ће финансијски ефекат бити сигурно лошији. Лош знак су и бројни празни локали, што се никако није могло десити раније, посебно не у Старом Граду.

Приватни смјештај?

Што се тиче цијена оне су на нову прописану годину – у динарској противврједности то је 10 њемачких марака. С обзи-

ром на поскупљање осталих услуга, цијена је реално нижа него лани... Појавиће се и проблем евидентирање гостију у приватном смјештају. До почетка године треба извршити потпуну, нову категоризацију свих соба и лежаја, у складу с новим правилником и законом. Формирање је радна група од представника Општине, агенција и Туристичког савеза која на томе већ ради...

Како су обављене припреме?

Будва уређенија дочекује

овогодишњу сезону. То се односи на стазе, шеталишта, клупе, зеленило, плаže... Искуство, међутим, показује да би „Морско добро“ требало 12 мјесеци да одржава плажу. Улазице на

плажама (осим плажа Могрен, Милочер, Свети Стефан, и дијела оне у Петровцу) неће се наплаћивати ове године. Договорено је да се ни паркирање возила на јавним паркинзима не наплаћује.

Шта је од послова још остало незавршено?

ОД ЈУНА ДО НОВЕМБРА

РУСИ, ЧЕСИ И ШВАЈЦАРЦИ

Прве веће групе туриста из иностранства бораве ове године у хотелима на будванској ривијери. У „Авали“, као и у хотелу „Милочер“, стигли су Руси који остају 14 дана. Малишани из ове групе, која броји укупно 97 чланова, налазе се у Херцег Новом, где на лjetovanju остају мјесец дана.

Руски туристи ће долазити сваке сриједе до краја октобра чартером вазduhoplovne компаније која је басништво Владе Рујиће на aerodrom Podgorica. Prvi russki turisti su u „Analu“ stigli 12. juna.

Tуристичка агенција посредством које долазе руски туристи GWS (Zlatni svjetski klub, који окупља чланице 40 земаља) закупила је, по-ред „Авале“ и „Милочера“, и хотел „Палас“ у Петровцу, „Маестрал“ у Милочеру, „Свети Стефан“, а од „Б“ категорије хотел „Монтенегро“ у Бечичима, Туристичко насеље „Словенска плажа“, као и хотел „4. јул“ у Петровцу.

Директор ове агенције (из Москве) госпођа Мира Марковић објашњава да намјеравају ове сезоне да уведу још један чартер лет из Москве до Подгорице недјељно, а идуће године и дневни чартер.

У хотелу „Белви“ и „Сплендид“ у Бечичима, као и хотел „Гранд“ на Светињу, стигла је 16. јуна прва група од 80 туриста из Чешке. чешки туристи ће сваких 10 дана, до новембра, долазити авионом чешке авио-комуникације на aerodrom Tivat.

Познато је да комуналци нијесу могли да реализују дио свог програма због недостатка средстава, као ни „Водовод“ у погледу одређених инвестиционих радова. Битно је, ипак, да не воде бити довољно.

Музика?

Ништа се у том погледу није мијењало у односу на прошлу годину. Појачана музика је допуштена до поноћи. Најугроженији остаје Стари Град.

Манифестије?

Одржава се Медитерански музички фестивал, и „Град тет-атар“, Међународна једри-

личарска регата, Турнир „Фудбал на плахи“... Туристичка пропаганда?

Једино је Општина за туристичку пропаганду ове године одвојила 250.000 динара.

Порука

Наши грађани и домаћини би требало да сваком госту, пожеле добродошлију. Домаћи гост је добар гост – то је чињеница.

Домаћим гостима препоручујем да долазе у предсезони и посезони, када су повластице значајне.

Драган Цвијовић

Менаџер у „Белвију“ Предраг Ђупић истиче да у Чешкој влада велико интересовање за аранжман између туристичке агенције Ескадор турс из Клада у Чешкој и његов

ДЕЛЕГАЦИЈА НОВОГ САДА ПОСЈЕТИЛА БУДВУ

С БРАТИМЉЕЊА – НА ДЈЕЛО

Крајем маја у Будви је боравила делегација Новог Сада града–побратима Будве на челу с предсједником Скупштине града Ђуром Бајићем. У делегацији су били представници најважнијих привредних колективова Новог Сада и они су током дводневних разговора са својим домаћинима, на челу с предсједником СО Жарком Миковићем, размијенили мишљења и ближе утврдили могућност сарадње градова побратима у разним областима. Током ове посјете састале су се и делегације Градског одбора Социјалистичке партије Новог Сада и Општинског одбора Демократске партије социјалиста Будве које су предводили Драгомир Ђукић и Ђорђије Прибиловић.

Ми, који живимо на оном равним просторима давно негде, изгубили смо Панонско море. То море пронашли смо на овим јединственим просторима као што су Будва и њена ривијера.

Слово о братимљењу не би значило ништа без конкретне сарадње, разних садржаја, размјене понуда и услуга иземљу два града – рекао је предсједник Градске скупштине Новог Сада Ђуро Бајић.

Када је у питању сарадња, поред размјене роба, покушаћемо анимирати један број наших сутрађана који ту могу, да дођу на одмор у Будву у јуну и септембару, када је код вас и најљепше. На тај начин ћемо изјећи гужву у шпицу сезоне и проширити туристичку сезону.

На крају бих поручио да смо ми недјељиви, да је Нови



Сад у Војводини, да је Војводина у Србији, Србија је дио Југославије заједно са Црном Гором и тако ће бити и у будуће, а такво мишљење, сигуран сам дијели барем 90 одсто грађана Југославије.

Изражавајући задовољство због доласка прве званичне делегације из Новог Сада, предсједник СО Будва Жарко Миковић је рекао:

– Значајно је што је посјета утиједила убрзо након чина братимљења у Новом Саду из разлога што је Повеља коју смо потписали велика обаве-

за за оба града односно његове предсједнице. Морамо развијати, и те односе у структури свакодневног друштвеног рада и дјеловања у свим областима почев од привреде до културе и спорта.

Ми смо у том циљу, разговарали о конкретним облицима сарадње на бази економског интереса. Било би зато добро, да једнпут годишње, приликом наших сусрета, анализирамо сарадњу и приврђивање током године.

Основно је да се компаративне предности остваре.

Р. П.

Поред привредне сарадње, свакако да ћемо сарађивати и на културном плану. Наравно ту је и спортска сарадња, јер у Будви стварамо боље услове за боравак и припреме спортиста и спортских екипа.

Ми смо у Новом Саду и овом приликом у Будви разговарали о сарадњи владајућих партија ДПС-а и СПС. То су партије сличне политичке оријентације. Ту сарадњу морамо чинити чвршћом у интересу грађана и заједничке домовине.

РЕОРГАНИЗАЦИЈА ОПШТИНСКЕ УПРАВЕ

ОДЈЕЉЕЊА – СЕКРЕТАРИЈАТИ, НАЧЕЛНИЦИ – СЕКРЕТАРИ

У складу с промјенама Закона о локалној самоуправи предсједник Општине је донио Одлуку о локалним органима управе којом се утврђује начин и организација рада. Органи локалне управе су, уместо досадашњих одјељења и служби, секретаријати којих има шест: за привреду и финансије, за урбанизам и стамбене послове, за комуналне дјелатности, за друштвене дјелатности и општу управу, за скупштинске послове и за правну заштиту имовинских права и интереса и заступања општине Будва и њених органа.

Радом секретаријата руководи секретар секретаријата (досад су то били начелници одјељења) кога именује и разрешава дужности предсједника Општине, а радом секретаријата за скупштинске послове руководи секретар Скупштине. За свој рад секретари секретаријата су одговорни предсједнику Општине. У оквиру секретаријата могу се актом о унутрашњој организацији организовати унутрашње организационе јединице (сектор, служба, одјељења). Секретар секретаријата уз сагласност предсједника доноси акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста, одлучује о пријему у радни однос и престанку радног односа у складу са Законом.

В.М.С.

ИЗ ДИРЕКЦИЈЕ ЈАВНИХ ПРИХОДА

ДА СЕ НЕ ЗАБОРАВЕ ПОРЕЗ И ТАКСА...

– Рад Центра за вршење инспекције контроле у будванском општини за пролетогодишњу туристичку сезону је позитивно оцјењен, а надам се да ће ове године рад бити још успјешнији – каже Зоран Мараш, координатор Центра истичући да ће ове године бити ангажовано 26 инспектора (можда и више) на пословима заједничке инспекције контроле, да ће се радити двократно све до 15. септембра.

Тржишна инспекција иначе, од почетка маја врши контролу објекта у зони морског добра. „Опсатнак“ је омогућен само објектима чији су власници поднијели захтјев за издавање одобрења – њима је дат рок до краја јуна након чега неће бити ни продужавања рокова ни рада без одобрења. Почела је и контрола спорних објекта који раде, а немају

и сачинити уговор са закупцима. Издаваоци услуга су обveznici plaćanja poreza koji ove godine iznosi 13% i uplaćuje se na žiro-racun broj 50710-840-003-25045. Евиденција наплате и уплате боравишне таксе мора се водити редовно и уплаћивati десетодневно (у случају да закупač-уговорom није обавезан да наплаћује боравишну таксу, онда је обвеза издаваоца услуга да врши наплату боравишне таксе и уплаћује је на рачун Дирекције јавних прихода).

Осим туристичких и најчешћи који имају на подручју општине куће и станове за одмор и викендице, и њихови рођаци, пријатељи и гости, морају бити уредно пријављени и плаћати боравишну таксу.

Агенције које су закупиле лежаје, а немају сједиште на

ДНЕВНО 5,20 ДИНАРА

Боравишна такса тренутно износи четири динара дневно за одрасле особе (за дјецу од 7 do 14 година два динара), а накнада за финансирање послова од непосредног интереса за локално становништво општине Будва 1,20 динара. Укупна обавеза госта је 5,20 динара а уплаћује се на рачун број 50710-849-0-474 у корист СО Будва.

У Филијали Дирекције јавних прихода у Будви тренутно су ангажовани и на "снимању" непријављених објекта (куће, станови, викендице, гараже и пословни простори) којих има, процјењује се, преко двије хиљаде.

ЗАЈЕДНИЧКИ ПОДУХВАТИ

БОБА ЖИВОЈИНОВИЋ У МИЛОЧЕРУ

Познати југословенски тениски ас Боба Живојиновић, склопио је (у сарадњи са "Беобанком") уговор са ХТП "Милочер" које послује као предузеће Владе Црне Горе, о изградњи ексклузивног спортског комплекса у близини Краљичине плаже у Милочеру.

Атрактивни дио плаже и околно земљиште које је окружује, површине око 4000 метара квадратних, уступљени су по основу концесије у наредних 20 година београдској фирми "ЛИТЛ ФИЛД" чији су оснивачи Боба Живојиновић и "Беобанка".

На овом прелијепом простору, планирана је изградња четири тениска терена, клупске зграде са свлачионицама и ресторана површине 500 метара квадратних. На плажи ће се градити и два тропикал бара, а планирани посао биће завршен до почетка јуна идуће године.

На тениским теренима радиће тениска школа коју ће водити Боба Живојиновић.

– "Радује ме што смо ми у "Беобанци" у прилици да реализујемо овај пројекат", рекао нам је Златан Перучић, генерални директор ове банке. Наш је превасходни интерес да овај изванредни природни амбијент, поново вратимо у свјетске каталоге и да заједно са ХТП "Милочер" и Владом Републике Црне Горе, учимо све, да Краљичина плажа која је иначе позната као један од највећих драгуља Средоземља и целе Европе, поново добије плаву заставу и буде оно што се у свјетским туристичким каталогима зове драгуљ и што наравно, привлачи туристе са дубљим цепом. Овај драгуљ Црногорског приморја, о томе смо се чврсто договорили, морамо сачувати од настрадаја неадекватног урбанизма и оне врсте туризма који би унишили амбијент.

Поред школе тениса, овде ће боравити позната тениска имена као што су Борис Бекер, Моника Селеш, Граф и други, а биће ту и познати људи из бизниса.

Радови на реализацији овог занимљивог пројекта почеће крајем овогодишње туристичке сезоне.

Р. Павићевић

СЕОЦА И ПРИЈЕВОР

СТИГЛА И ВОДА

Становници села Пријевор и Сеоца добили су воду из државског водовода. На то се чекало деценијама и бистијер не постају прошlost.

Водовод је дуг 1600 метара, повезан на резервоар „Топли“. Самодржином је свако домаћинство уложило по 450 њемачких марака. Сакупљена средства од 49.000 марака су била недовољна, па су у помоћ притецли Скупштина општине, Јавно предузеће „Водовод и канализација“, Електродистрибуција у Будви и ЈП Регионални водовод „Црногорско приморје“ као и бројни дародавци.

Изградњом водовода створени су услови да се овај крај почне бавити и туризмом. До сада је преовладавала пољопривреда.

У Пријевору је почeo интензиван развој мале привреде. Изграђена је живинарска фарма од 2.200 носиља; посјајен је агрумар где се годишње произведе десетак тона мандарина и лимуна. Отворене су и двије савремено опремљене столовске радионице, тапетарска радионица као и машинобранска радионица.

Прву продавницу у Сеоцима спрема се да отвори Иво Мариновић, који тамо живи, и који каже да за то сада има све услове.

Самодржином су и раније успјешно решавана многа питања у изграђњи сеоске инфраструктуре. Доведени су електрична енергија, телефони, а постоји и добра саобраћајна повезаност са Будвом и плајском Јаз. Уз велику мандарину и лимуну. Отворене су и двије савремено опремљене столовске радионице, тапетарска радионица као и камена ограда.

Иво Мариновић каже да очекује и постављање јавне расvjete, јачу струју, која је нарочито љети слаба, боље телефонске везе већ од ове јесени... Треба ријешити и проблем депоновања и одвоза смећа, јер се кесе са смећем сада бацију поред пута.

У овим селима стално живи 36 домаћинстава са стотинак сталних становника којима се љети придружију још два пута толико викендаша.

Д. Цвијовић



Послије ремонта у будванском парку поново је 2. јуна поста

ИЗ СТРУЧНОГ УГЛА

ОДМОР И ЗДРАВЉЕ

● ШЕСТ ДАНА РАДИ, А СЕДМИ ЈЕ ОДМОР
(Четврта Божија заповијест)

Дневни, недјељни па и го-
дишњи одмори предви-
ђени су првенствено да
би човјек сачувава своје здра-
вље, обновио изгубљену енер-
гију и повећао своје ствара-
чке и радне способности. Мада
годишњи одмори служе и за
друге сврхе: провод, упозна-
вање нових крајева, стицања
нових пријатеља, ипак је
здравствени аспект најзначајни-
ји. Јер здравље је нешто што би
јељевија задржимо.

Ризици су међутим бројни:
вируси, бактерије, хемијски аг-
енси, бука, радијација, дим, ни-
котин, саобраћајни уреди, нес-
рећа на послу, ратови...

Ако рад изазива досаду
може утицати на ментално
здравље и довести до депресије
и осјећаја бескорисности, а то предиспонира болест. Међутим,
здравље ипак највише за-
виси од нас. Многе данашње
болести су производ богатог
друштва и високог стандарда.
Прекомјерно јело и пиће, пу-
шење и стрес уз недостатак
кретања и било какве веће физичке
активности, фактори су
ризика који предиспонирају
настанак оболења.

Зато се свуда у цивилизованом
свјету пропагира здрави
животни стил, који подразуми-
јева: **сјесност о здрављу (Health consciousness), правилно исхрани (Food consciousness), активном начину живота (Fitness consciousness), благо-станију (Wellness).** Дијагностика је тог стила
и годишњи одмор. На Западу
је не само неприкосновено право,
нега и обавеза, да се одмор
користи за рекреацију, ревита-
лизацију и тијела и духа и релаксацију након обиља радних оба-
веза. Није ни чудо што су највећи
дијелови наше планете од
самог почетка љета окупирани
најзадом ових савремених но-
мада у намјери да се што боље
искористи то драгоценјо вриje-
ме предвиђено од одмора.

Иако нам је Творац дао на-
јељеште море, земљу и аурору
небо ми још чекамо. Бајковите
плаже, Петровца, Светог Сте-
фана, Бечића и Будве још су
празне. Дуги сунчани дани,
бујна вегетација, мирно топло
море изузетно повољно утиче
на отпорност људи који су
већим дијелом године пре-
прагнути радом и животом у
градовима, загађеним смогом,
прекривени слојем чаји, за-
гушеним саобраћајем са високим
концентрацијама бензин-
ских испарења и сагорјелих по-
гонских горива, огромном кон-
центрацијом тешких метала, ки-
селим кишама, огромним коли-
чинама отпадних материјала, које се расипају свуда наоколо.
Са загађеним површинским во-
дама које је човјек својим не-
маром претворио у колекторе
свих могућних отпадних и
отровних материјала, земљиштем
презасићеним пестицидима,
храном без контроле са много
хемикалија и вјештачких "опле-
мењивача", урбани човјек на-
просто вали за подручјима как-
ва је Будва. Медитеранска кли-
ма, бујно растање, дуге пje-
шчане плаже, кристално чисто
море, отсуство вјетрова, сунце
у "неограниченом количинама"
могу пружити заиста прави уг-
ђај човјеку жељном здрављу и
одмору.

Одмор би морао бити акти-
ван, са много физичке активно-
сти где пливање представља
најпогоднији облик. Уројено у
воду тијело трип уједињен при-
тисак на свим дјеловима, тијело
човјека тешког 70 килограма
трахи свега 11,5 кг. Како се по
Архимедовом закону организам
привидно ослобађа највећег дјела своје тежине,
омогућена је максимална ми-
шићна релаксација, што веома
повољно утиче на метаболичке
процесе, на рад срца када пулс
се притисак опада.

Критична температура свих људи је око 26 степени (то је температура коју организам може одржавати без подизања свог метаболизма), већим дије-
лом љета то је у Будви просје-
ча дневна температура. Зато се овдје човјек на одмору ос-
јећа пријатно и лагодно и оби-
ично нема никаквих здравствен-
их проблема. Међутим, де-
шава се и супротно ако нисмо
свесни одређених опасности

које високе температуре и пре-
дugo задржавање на сунцу могу
изазвati. Знојење може да буде
тако интензивno да човјек
може да изгubi и do 1. литра те-
чnosti na sat, жеđ јe ту прvi
сигнал или она некада може да
се јavi kada je već kасno. Zato
je уzimaњe tečnosti u toku бo-
ravka na plажi нарочito za sta-
rije neopходno i onda kada se
ne osjeća жеđ.

Осјећaj жеđ kod mlađih je
jaci ali su потребе iste. Ne za-
boravimo da 3/4 ljudskog tijela
čini voda. Kod djece i mlađih
još više.

Gubitak soli putem znojeњa
takođe može biti jako veliki
pa se može javiti mačak želu-
dachne kiseline, a poslevođica
toga i čestice želudachne crijevne
infekcije. Zato se često u
prvoj fazi odmora javlja oni
nepriyatni znaci aklimatizacije
pratheni gubitkom apetita,
glavoboljom, nesanicom, de-
presijom, bоловимa razlichitog
intenziteta. Naравno ovi znaci
javljaјe se kod neadaptiranih i
traja obično par dana.

Od naјvećeg biološkog
значaja je sunčev zračenje koje
je na moru veoma intenzivno
zrog čistoće atmosfere. Sunčano je
zračenje sastavljeno od triju komponenata: toplostne,
svjetlosne i radijacione. Bi-
dilivi dij sunčanog spektra ne
sadriji totalnu radijaciju sun-
ca. Nenvidljive su radijacije
infracrvene i ultraljubičaste.
Ultraljubičaste zrake talasne
dužine do 330 milimikrona ta-
kzvani **Dorno zraci** biolo-
ški su naaktivniji. Kozni pro-
teini apsorbuju te zrake i зато
dolazi do destruktivnih promje-
jena na koži u vidu upalnih
promjena. Intenzitet зависi od
dužine izlaganja suncu, ali i
doba dana. Naјintenzivnije dje-
lovanje Dorno zraka je u periodu
od 11 do 16 sati pa u to vrije-
me i ne treba se izlagati direktnom sunčevom zračenju bez
zaštite. Koža će postepeno na-

vikava na djevelovanje ultraljubi-
častih zraka, stvara se za-
štiti sloj sa više melanina i
orozale ūeliye koje su dobra
zaštita od dalje štetnog dje-
lovanja sunca. Međutim, dugotra-
jno izlaganje suncu može do-
vesti do degenerativnih promje-
jena u koži pa kac i maligne al-
teracije.

Fotoalergična reakacija na
koži često se javlja sa prvim
izlaganjima suncu i bezopasna je
jer prolazi i spontano za ne-
koliko dana uz koristišće an-
tihiostamskih kremi.

Črvnileko je se javlja na
koži nakon dužeg izlaganja
suncu treba trerati kao op-
otinike prvega stepena. Prvenst-
veno je potrebno prekinuti sun-
čanje, a u slučaju pojavе pliko-
va obavezno se javite lečaru jer
je neopходна хитна терапија
u protivnom развиće se bolne
kraste koje se mogu i inficirati
i kasnije ostaviti nepriyatne

i tražne ožiške.

Најteže situacije su kada se
zrog прекomjernog izlaganja
suncu pojavе **toplotni grčevi**.
To su grčevi koji su ustvari ma-
nifestacije zrog прекomjernog
znojeњa. Најбољe je onda dati
infuziju fiziološkog rastvora
u naјblisko zdravstvenoj ust-
anovi, a prije toga pojiti čajem
sa dodatkom soli (jedan gram
na 100 ml čaja).

Jos teža je situacija kada se
pojavi **toplnotni udar**. On se ja-
vљa u situacijama maksimalnih
fizikalnih napura u prigrijanim
prostorijama ili visokim splo-
šnjim temperaturama vazduha,
može zadesiti osobu sa slabom
kondičijom ili stare i pri-
kraćem i mačne intenzivnim
naporu.

Ovo stanje daje ekstno ugrožava-
va život. Koža je suva, tempe-
ratura vrlo visoka. Hritno je:
odmak smaňiti tjelesnu tempe-
raturu, испрskati se vodom, os-
loboditi pretходno odjeđe, по-
topiti u kudu s vodom ili tiže-
lo obaviti hladnim vlažnim
čaršavima. Odmak nakon toga
uputiti u naobljiku zdravstvenu
ustanovu a nakon toga u bolnicu.
Ako se pravovremeno i prividno
liječi ovakvo stanje može se
izbjegi smrt u oko 80% slu-
čajeva, ako je osoba bila pre-
thodno zdrava.

Sunčanica takođe zahtijeva
hitnu interverenciju a manife-
stuje se takođe povisom tjeles-
nom temperaturom, glavoboljem,
gafejem, peremehajima
vida, vrtoglavicom. Lije-
čeњe prvenstveno podraz-
mičeva smanje tjelesne tem-
peraturu i davaće odgovara-
juće tečnosti.

Za razliku od toplostnog
udara i sunčanice toplostna
iscrppljenost nije karakterisana
visokom tjelesnom temperaturom,
već opštom slabostju,
peremehajim centralnog nervnog
sistema sa mišićnom inkordi-
nacijom: затim enormna жеđ,
može se pojaviti deličirajem
ili stanje slično psihozu a u
naјtežim slučajevima stanje
prelazi u komu i znacima kac
kod toplostnog udara. Ako je
istovremeno došlo do enormnog
znojeњa javiće se i mučnina,
povraćanje, enormno bljeđilo,
proljeve ubrzan rad srca i pad
krvogn pritiska. Terapija je ta-
kođe hritna. Davaće tečnosti u
vidu voćnih sokova i slanini
rastvora прекo usta a ako to nije
moguće u infuziji.

Naravno ovo su ekstremne
situacije koje se u toku odmora
mogu pojaviti a zaštita je pro-
sta. Jednostavno ne pretjeri-
vati i biti svjesta opasnosti ko-
je enormno izlaganje suncu i
visokim temperaturama može
da izazove narocito kod male
djece, iscrpljenih i starih
osoba. Sunce i more zaista su
nepresusni izvori zdravlja, ali
ih kao i sve drugo treba
"konsumirati" umjereno.

Др Тадија Николић

ТАКМИЧЕЊЕ У РЕТОРИЦИ

НАГРАЂЕНЕ ЈЕЛЕНА РАДОЊИЋ И ЈАДРАНКА ВОЈИНОВИЋ

Među sedam награђених ученика Првог так-
миčenja u retorički studenata Pravnog fakulteta
Црне Горе u Подгорици налазе се и **Јелена Радоњић** и **Јадранка Војиновић** из Будве. Оне су
освојиле друго, односно треће место у дисципли-
ни слобodna tema koju су same izabrale.

Поред дjevojaka из Budve, награђени su još
Милутин Стијеповић, **Ана Вујовић**, **Владимир
Стојановић**, **Миље Гујић** и **Недељко Ђуровић**. Апсолутни побједник ovog takmičenja je **Ана Вујовић**, student druge godine, koja je govorila na
temu „Абортус – да или не“.

Novčana i druge nagrade koje dođejuje Vla-
da Republike Црне Горе као i advokati Vељко
Губерина, Свето Мариновић, Радомир Прелевић,
Војислав Ђуришић, Рајко Божковић и Светозар
Поповић, биће studentima uručene na sjednici
Naставничkog vijeća Pravnog fakulteta u Pod-
gorici, koje će se održati krajem juna ove godi-
ne.

Д.П.

ФЕЉТОН

МАРКО ЛАЗОВ КУЉАЧА: СЈЕЋАЊА НА МУЧНА ВРЕМЕНА (5)

ИЗБОРИ УЧИ РАТА

- „Сељачка самопомоћ“ и пријем код Драгише Цветковића
- Неуспјели општински избори
- Послиje двадесет година комунистички предсједници светостефанске и петровачке општине

се свакоме по 1.000 динара.

Радознали делегати кори-
сте ријектку прилику да пита-
ју Предсједника да ли ћe

наша земља морати ратовати,
с ким и против кога, јер то на-
род не зна у ове мутне dane.
„Ето, браћо“, рече он „морам
ви рећи да је за нашу земљу
и лично за моју Владу нај-
теже питање како избjeđi
најteже судбину наше земље.
Ако будемо морали ратовати,
Срби ћe, као вазda, морати нај-
виše платити својим гла-
вама. Ви знаје за мој спораз-
ум с Мачеком, а тешко вje-
rujem da he se on boriti za
Југославiju.“ Не бjeше од-
виде да одговара на нека друга
питања, једино рече:
„Имам оружја ако буде сло-
г“e, и оде: „Збогом браћo!“

У јесен 1938. добе до парла-
ментарних избора у Југосла-
вии. Поновно се иста слика и
рилика из 1935. године. Сто-
јадиновић брани и ходе да
учvrsti владајuћu бирократију. Мачек, с друге стране,
удара у име опозиције. Напа-
да све који су на власти да им
владајe не вада. Тражи да
се гласа за његову листу и
обећава народу да ћe бити
све бољe kad se on popuni na
врх државне власти. Сељаци
се све више интересују, који
је бити предсједник њихове оп-
штине, него предсједник
Владе у Београду.

Зато је политичка борба, у
пролеће исте године, била
живља за општинске изборе
од пропаганде за државне из-
боре. Запеши прогресивни
бирачи да путем избора истис-
ните државне властi из општи-
не управе и за постављање
општинске управе и за
списивање нових избора. Ну-
потписаше педесет бирача,
утврдном из Куљача и Тудо-
ровића. То морално притисну-
у управу и сви подижеше
оставке. Оставка је законом
потврђена и у народу оци-
јењена као успјешна за оп-
штину.

Начелник није хтио да пусти
на волу народу да јавно
био предсједник, јер се боја-
јао тога, али је, истовремено,
направио уступак да би
успio. Декретом је поставио
за предсједника општине
Свети Анђус, властима
познатог комуниста из 1920.
године. Анђус са својом упа-
том бjeше погодан за сара-
ђујu са комунистима по свим
питањима – примао је и усва-
јао сјесете. Једино се комуни-
сти нијесу хтиjeli mijesati u
војне тајне општине. У исто
вријeme, на челу Петровачке
општине стојаše Саво Вуко-
вић, стари трибун Црвених
ко-
муни-
ста. Тако послиje двадесет
година КПЈ у Паштровићима
доби већину утицаја



УГОСТИЋЕСКО ТУРИСТИЧКО ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ
85310 BUDVA Mainski put 17

Hotel "Loza" u Budvi,
B kat. sa restoranom
"Pod lozom" i baštom

centrala: 52-667
52-668
recepција: 52-963
комерс.: 52-967
Fax: 51-667



85310 Budva, ul. Mediteranska 7, Yugoslavia
Tel. 086 51 513, Fax: 086 51 175

- * АГЕНЦИЈСКИ ПОСЛОВИ - PRIVATNI SMJEŠTAJ
- * TRGOVINA NA VELIKO I MALO
- PREHRAMBENIM PROIZVODIMA
- * UVOD SIROVE KAFE



proizvodnja, export-import, inženjering, turizam i usluge

RESTORAN "GRBALJ"

Trg Sunca bb Budva Tel. 41-564, 51-344, 52-300

**SVI ДОМАЋИ SPECIJALITETI,
КАСТРАДИНА,
БАКАЛАР,
СВЕ VRSTE RIBE,
JAGNJEĆE PEČENJE,
РОШТИЛJ,
GOTOVA JELA ...**



85310 BUDVA, Prva proleterska 8/43/1, Tel.: 086/52-732; Tel/Fax: 086 51-705

SALONI НАМЈЕШТАЈА

Budva, Tržni centar, Tel. 086/51-883

Budva, Mediteranski sportski centar

Herceg Novi, Robna kuća Topla

Tivat, 21. novembar bb, Tel. 082/61-321, 61-735

- maloprodaja
- veliko prodaja
- inžinjering
- usluge

- prevoz robe trećim licima

Veliki izbor namještaja i roba za opremu domaćinstava i poslovnog prostora

**SVE VRSTE ГРАЂЕВИНСКИХ ПОСЛОВА
СТАНОВИ ЗА ТРŽИШТЕ
РЕКОНСТРУКЦИЈЕ И АДАПТАЦИЈЕ**

85310 BUDVA, Primorski bataljon 10, te./fax 086/52-790, tel. 51-764



"MONTENEGROTURIST" BUDVA

DIONIČARSKO DRUŠTVO U МЈЕШОВИТОЈ СВОЈINI
Trg Sunca broj 2

TURIZAM I УГОСТИЋЕСТВО
АГЕНЦИЈСКО ПОСЛОВАЊЕ
ФИНАНСИЈСКИ КОНСАЛТИНГ
TRGOVINA NA VELIKO I MALO
ZASTUPANJE I KOMISIONI ПОСЛОВИ
VELEPRODAJA I MALOPRODAJA
ALKOHOLNIH I BEZALKOHOLNIH
PIĆA IZ PROGRAMA "TREBJESA",
COCA COLA, AGROKOMBINAT "13 JUL",
"RUBIN", "TAKOV", "HANI" I DR.

TELEFONI:

51-008, 51-708; direktor Preduzeća
52-930, 51-136; Veleprodaja
52-871; Maloprodaja

Villa BALKAN Stari grad

**SVE VRSTE
УГОСТИЋЕСКИХ
USLUGA
PO НАЈПОВОЛЈНИЈИМ
ЦИЈЕНАМА**



P.P. "HATTRICK"



Књаз Милош
БУКОВИЧКА Бања - АРАНЂЕЛОВАЦ
ПРЕДСТАВНИШТВО БУДВА

МИНЕРАЛНА ВОДА, СОКОВИ

ПИЋА ДРУГИХ ПРОИЗВОЂАЧА

ПРОДАЈНИ ЦЕНТАР У ЛАСТВИ ГРБАЉСКОЈ

ТЕЛ. 51-297
ТЕЛ. ФАКС 52-518

ДИСКОНТ У БУДВИ, ЦДС ПОДКОШЉУН

ТЕЛ. 52-270

ПРОГРАМ ДЕСЕТОГ ФЕСТИВАЛА ГРАД ТЕАТАР БУДВА

● МИТ, СНОВИ, СТВАРНОСТ ●

1. јул – Театар – Град сунца и игара. Свечано отварање Десетог Фестивала. Хор Бранко Крсмановић – Обићи, диригент Даринка Матић – Марковић, глумци Југословенских позоришта, музичари... Сценарио и режија Вида Огњеновић. Изложба слика Милан Стојановић, Нови Сад. Театар „Конте Зановић“, В. Секулић, режија Радмила Војводић. Град театар Будва.

2. јул – Театар – „Конте Зановић“, В. Секулић, режија Радмила Војводић. Град театар Будва.

3. јул – Отварање Трга пјесника

4. јул – Театар – „Конте Зановић“, В. Секулић, режија Радмила Војводић. Град театар Будва.

5. јул – Театар – „Конте Зановић“, В. Секулић, режија Радмила Војводић. Град театар Будва.

6. јул – Театар – „Изванањац“, Игор Бојовић, режија Јовица Павић. Црногорско народно позориште.

7. јул – Театар – „Башта слезове боје“, Бранко Ђопић, режија Милан Каракић. Позориште Радовић, Београд.

8. јул – Концерт – Београдски дувачки квинтет „Лес баџханалес“, Љубиша Јовановић – флаута, Ненад Маринковић – обое, Драган Петровић – кларинет, Горан Маринковић – фагот, Предраг Ивановић – хорна.

Театар – „Новела од љубави“, С. Ко- привица, режија Милан Каракић. Дјечје позориште, Подгорица.

9. јул – Балет – „Пастели“, кореографија Искра Шукарова, музика Мајк Олд- филд. „Енigma Инферно“, кореографија Искра Шукарова, музика Алфред Шнитке. Балети Македонског народног театра, Скопље.

10. јул – Театар – „Злочин и казна“, А. Вајда, режија Егон Савин. Македонски народни театар, Скопље.

11. јул – Театар – „Театар чудеса“, Сервантес, режија Милан Каракић. Народно позориште, Крушевача.

12. јул – Театар – „Убер дас Марионетентхеатар“, Клерист Театар Карин Сихафер, Аустрија.

13. јул – Концерт – Роунд Балкан мид- нигхт, Милош Петровић, Етно цез, Београд.

14. јул – Концерт – II Пастрор Фио – Италијански „балли“ Монтевердија и Маринија, Студио за рану музику, диригент Предраг Госта, Београд.

Театар – „Тартиф“, Молијер, режија Зоран Ратковић. Омладински театар Дадов, Београд.

15. јул – Театар – „Лепа мала ствар“, Ајвс, Кордер, Шенголд, режија Предраг Стојмоновић. Омладински театар Дадов, Београд.

16. јул – Концерт – Кемал Гекић, клавир

17. јул – Театар – Премијера „Декамерон“, Александра Гловацки по мотивима Ђованија Бокача, режија Јагош Марковић. Продукција Град театар Будва.

18. јул – Изложба слика – Радомир Антић, Ниш, Театар – „Декамерон“, Александра Гловацки по мотивима Ђованија Бокача. Град театар Будва.

19. јул – Театар – „Декамерон“, Александра Гловацки по мотивима Ђованија Бокача. Град театар Будва.

20. јул – театар – „Папирене Киндер“, режија Данијел Голдин, Бил Танзтеатар, Есен.

21. јул – Театар – „Виловњак од западних страна“, Џ. М. Синг, режија Милан Каракић. Народно позориште, Сомбор.

22. јул – Рок концерт – „Црно обелиск“ Московска рок звијезда Антолиј Крупнов, Москва.

Театар – Контрабас, П. Зискинд, режија Сергеј Зујев, Московски државни драмски театар, Рубен Симонова и Гете институт Москва.

23. јул – Театар – „Кате Капуралица“, В. Стули, режија Јагош Марковић, Народно позориште Сомбор.

24. јул – Концерт – Млада црногорска музичка сцена, Ирења Ђукић, хармоника, Кијев.

25. јул – Опера – „Бастијен и Бастијена“, С.А. Моцарт, режија Ђојана Џвејић. Продукција Б-92.

26. јул – Опера – „Бастијен и Бастијена“, С.А. Моцарт, режија Ђојана Џвејић. Продукција Б-92.

27. јул – Театар – „Гилгамеш“, аутор и редитељ Слађана Вујовић, кореографија Барх Драбзелл, Мания продукцијон Лондон.

28. јул – Театар – „Пољубац жене паука“, Мануел Пуиг, режија Егон Савин, Савез драмских уметника Србије, Звездара театар, Београд.

29. јул – Театар – „Пољубац жене паука“, Мануел Пуиг, режија Егон Савин, Савез драмских уметника Србије, Звездара театар, Београд.

30. јул – Театар – „Туку така под облачка“, режија Ђарко Митејевски и Александар Поповски. Театар Мала станица, Скопље.

Скуп – „Савремени југословенски драмски текст – чекајући писци на сцени“, јавно читање неизведенних драмских текстова младих писаца. Катедра за драматургију ФДУ Београд. 30.07. – 05.08. 1996. године.

31. јул – Концерт – Млада црногорска музичка сцена. Борис Краљевић, клавир, Москва.

Театар – „Циркус Принтинграм“, комад заснован на кратким причама руског писца Данила Хармса, режија Александар Поповски. Театар Мала станица, Скопље.

1. август – Концерт – Етно музика, група „Анастазија“ Скопље. Музика из филма „Пре кише“.

2. август – Изложба слика – Михало – Мијо Јовићевић, Цетиње.

3. август – Театар – Премијера „Радован трећи“, Д. Ковачевић, режија Дејан Мијач. Град театар, Театар „Култ“ Београд.

4. август – Концерт Млада црногорска музичка сцена, Саша Марковић – хармоника, Кијев. Театар – „Радован трећи“, Д. Ковачевић, режија Дејан Мијач, Град театар, Театар „Култ“ Београд.

5. август – Концерт „Радован трећи“, Д. Ковачевић, режија Дејан Мијач, Град театар Будва, Театар „Култ“ Београд.

Портрет примадоне – Бисерка Џевић и њена класа. Милена Китић – мецосопран, Татјана Митић – сопран, Јелена Бодрежић – мецосопран, Радивоје Симић – тенор, Владимира Андрић – баритон.

6. август – Концерт – Гудачи Светог Ђорђа, солиста Сретен Крстић – виолина, диригент Давид Такено – Енглеска.

7. август – Концерт – Млада црногорска музичка сцена, Татјана Прелевић –

клавир, Хановер. Театар – „Лажни цар Шћепан мали“, П.П. Његош, режија Дејан Мијач. Град театар Будва, Југословенско драмско позориште Београд.

8. август – Концерт – Хенри Агнел, вокаљ, ребаб, Ђамчид Џемирани, тамбак, Француска трубадурска и оријентална музика.

9. август – Театар – „Случај Хинкенман“, Ернст Толер, режија Горчин Стојановић, Битеф театар, Београд

10. август – Театар – „Трус и трепет“, текст и режија Вида Огњеновић. Град театар Будва.

Скуп – Оснивање Југословенског друштва за медитеранско позориште и уметност.

Округли сто – „Медитеранско позориште – могућности сарадње. Гости: Хозе Монлеоне, предсједник Међународног института Медитеранског позоришта (ИИМ), Мадрид, Карлос Куадрос, (ИИМ), Мадрид, Виторио Еспозито, директор италијанског института за Медитеранско позориште, Теодорос Терзопулос, Уметнички директор позоришног фестивала у Делфима, Даниел Бедо, директор позоришног фестивала у Монпельје.

11. август – Театар – „Свјатополк Окајани“, Владислав Романов, режија Кирил Панченко. Театар на Перовској, Москва.

12. август – Концерт – Младински хор „Рустико“, Скопље. Музичка театрализација, Етнографофонија, Ристо Аврамовски, женски хор, дјечији хор и инструментаријум, диригент Запро Запров.

13. август – Театар – „Вашар таштине“, Текери, режија Ана Цвијановић – Јајчанин. Театар Промена, Нови Сад.

14. август – Концерт – Кирил Родин – виолончело, Москва. Гудачи Светог Ђорђа, диригент Луји де Филипи, Италија.

15. август – Театар – „Иза божјих леђа“, Б. Нушић, режија Ана Цвијановић – Јајчанин. Театар Промена, Нови Сад.

16. август – Театар – Премијера „Бановић Страхиња“, Б.М. Михајлов, режија Никита Миливојевић. Град театар Будва, Црногорско народно позориште Подгорица.

17. август – Театар – „Бановић Страхиња“, Б.М. Михајлов, режија Никита Миливојевић. Град театар Будва, Црногорско народно позориште Подгорица.

Театар – „Зачароване коло“, Катарина Демчук, режија Алексиј Кужельњиј. Театар Сузија, Кијев.

19. август – Театар – „Мурлин Мурло Колада“, режија Радослав Миленковић. Српско народно позориште, Нови Сад.

20. август – Театар – „Маратончије почасни круг“, Д. Ковачевић, режија Јагош Марковић. Српско народно позориште, Нови Сад.

ДЕКАДА ФЕСТИВАЛА БУДВА ГРАД ТЕАТАР

Између неба и мора, потпути у свемиру и изворишта свеколиког живота, у сумраку западне свјетlostи рађа се свакога љета фестивал Град Театар Будва. Када се град Феникс после труса 1979. гоенине поново родио из сопственог каменог праха, био је то град створен према законима сна и законима јаве, павилима тијела и првилима духа.

Маштовити редитељ Јубиша Ристић оживио је трагове, пјацеве, бедеме и куле и предао их хисторијима ЈУ ФЕСТА 1. јула 1987. године. Подигле су се заставе на јарболима, одјекнуле су Фанфаре, са градских бедема, а кључеви града предати заточеницима, божанских музака, Зевсовим кћерима: Мелломени, Талији, Ерати, Калиопи, Терпсихори и Еутерпи.

Под небеским сводом и погледом у звјездани пар створен је нови град-храм у коме све било је театар: Дробни пјесак, Јаз, плажа Могрен, Милочерска плажа, Манастир Праскавица, лука на Пизани, камени простор источне куле, простор између цркава Свете Марије и Св. Тројице, Аполонов храм – Цитадела, Трг пјесника. Кад би утихнула сведида божанска море око 21 ч. по-

чињао би на будванском Парнасу – Тргу пјесника поетски театар, откривало би се потом сликарска платна, разливао глас и струна, а када би мјесец загосподарио небом и пучином, Талијина дјеца би освајала куле, бедеме и жале древног града како у „Анит Бербер“ 1. јула 1987. године тако и у „Конту Стефану Зановићу“ крајем августа 1995.

У ноћи море је мрачније од саме таме, море је тмина „бедна“ које враћа глас хероја, Атрејеви потомака – Агаменона, Клименестре, Ореста и Електре, Хекубе, Медеје – њима самима. Будванско море, небо и камен у мраку подсећају на онај првобитни, склапа се у њему, снагом уметности поход прошlosti у садашњост: као питање, као проверја и као упозорење.

Амбијент одређује биће same представе када се споје воде небеске и воде морске уз Зевсове муње и громове („Кавоши Маџедоновић“ 1989). Глас и сценска појава стапају се с амбијентом, а потом прасне еруптивна снага људског тијела на камену („Болеро“, „Пружки ми руку“ Терпсихора“, „Магбет тражи Магбета“, „Медеја“).

Чаробњаци звука (Машар, Сердар, Лечић,

Театра Будве: Вида Огњеновић, Јубиша Ристић и Дејан Мијач.

Овде су походиле Питија и Касандра, Магбет, Отело, Ричард III, Кавоши Маџедоновић, играчи „Лажни цар Шћепан Мали“, „Трус и трепет“, „Тројил и Кресида“, „Алеф“ и „Конте Стефану Зановић“. Магијски обремењени простори доносили су силину коју никадје нису среле трупе: Дерво – Санкт Петербург, Колесо – Толти, Тбилиси State Theatre Metechi, La Tartana Teatro – Madrid, Donald Byrd – SAD, Teatar Chwilova – Lublin i

Teatar Mandala – Krakow. Камену, стијени и дрвetu – биљегу светог мјеста и догађаја – мјесту исконске прадраме и коријену амбијенталне традиције прилагођавали су се сви југословенски театри: Југословенско драмско позориште, Народно позориште, Звездара театар, Битеф театар, Атеље 212, Словенско народно гледали

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ: ДР МИРОСЛАВ ЛУКЕТИЋ

КРСТО ИВАНОВИЋ – ПРВИ ХРОНИЧАР БУДВЕ

Крсто Ивановић, историчар, пјесник, драмски писац и културни прегалац оставио је аутентично свједочанство о Будви и Венецији с почетка и краја XVII вијека. Постоје многе биографске и библиографске дилеме када је у питању овај знаменити Будванин. Сви подаци из његовог живота и стваралачког рада су до нас стигли посредним путем пошто, аутор за собом не оставља никакве биљешке. Но, оно што ће сигурно занимати нашег данашњег читаоца је чињеница да је Крсто Ивановић први хроничар Будве од 1618–1688. године, свједочећи нам о важним и неважним догађајима, начину живота тадашње Будве. О његовом хроничарском раду разговарали смо с познатим историчарем др Мирославом Лукетићем.

● Господине Лукетићу, како бисте ближе дефинисали „Анале“ несумњиво најзначајније Ивановићево историографско дјело?

Крсто Ивановић као хроничар Будве може се сматрати првим човјеком који је посветио перо прошlostи свога родног града. Који су били разлози да Ивановић напише „Љетопис“? Вјероватно да је имао жељу да свом граду остави трајно свједочанство о времену у којем је живио, а и о прошlostи Будве. Несумњиво да је он по вокацији пјесник и драмски писац, али треба имати на уму да је он био и учитељ будванске дјече. Сигурно да је дјеци говорио о прошlostи Будве. „Љетопис“ 1650. – Тај датум је он сам ставио а дјело садржи три књиге. Нажалост, до нас су само двије стигле пошто његов оригинални рукопис нисмо пронашли, захваљујући Николи Вучковићу који их је објавио прије десетак година, нашавши их у Загребу. Прво их је преveo са италијanskog на наш језик, и добро је то урадио. Користићemo његов превод и у новој књизи о Крсту Ивановићу где ће први пут на једном мјесту бити објављени текстови. Што садрже те књиге? То нису литерарни текстови већ типично љетописно штитво које је вриједно пажње сваког историчара. Пише их школован човјек, ерудита, савременик свих тих догађаја, тако да свједочанства о историји Будве добијају на значају. Он је рекао „Љетопису“: „Будва, мален град, опасан зидинама, али је познат у свијету по одважности и храбrosti својих људи“. Тако је Ивановић класификовao Будву прије триста година.

– Господине Лукетићу, о Крсту Ивановићу још детаљније као хроничару свога времена?

Када је напустио Будву прво је отишао у Верону, где се три године задржао, и одлучио да тамо живи и ради. У Венецији је постао писац, драмски писац, пјесник, једна од угледних личности венецијanskog културнog живота друге половине седамнаестог вијека. Рукописна оставштина није у довољној мјери проучена као што сам предходно истакао; трећа књига „Анала“ није пронађена, а она даје значајан опис обичаја и ношње Будвана. Међутим, најзначајније његово дјело је „Рат Свете велике лиге против Турака“. То је обиман рукопис који није био припремљен за штампу, а завршава се 1688. годином када је он и умро. У том рукопису описан је рат Венеције против Турака и чува се у Харвардској библиотеци. Тамо је доспјио прије стотинак година, па је познати амерички научник Пантон објавио изванредну студију о том рукопису објављујући само два поглавља. Прво поглавље је „Заузимање Атине“, друго „Напуштање Атине“. Крсто Ивановић је оцјењен као веома значајан писац који је догађаје описивао на основу неких доступних извора и свједочења непосредних учесника, јер он није учествовао у том рату. Тај рукопис који се налази на Харварду, представља драгоцен извор за изучавање Светог рата. Ми настојимо преко Министарства културе да дођемо до тог рукописа – његове фотокопије. Претпостављамо да се један дио књиге односи на наш крај, затим Херцег Нови и Боку, што је веома интересантно. Значи остаје нам да дођемо до тог рукописа, што је важно за утврђивање других оригиналних рукописа, а то су „Будванске пјесмарице“. Постоји и спор око оригиналности преписа „Љетописа“. Очекујемо да се то доbro заврши и да даље истраживања покажу још више у прегледу знаменитог Будванина.

– И на крају, као историчар, шта мислите који је био повод да Ивановић напусти Будву?

Навео бих неколико разлога. У то вријеме Будва је била мален град, па свој дар није могао исказati. Сигурно, да су његова хтјења, стваралачка енергија, нагони тражили „шире просторе“. Он је могао у Будви мого да пише приказања, присуствује процесијама, црквеном обреду...

Пошто се школовао у Италији говорио је изванредно италијански, и нормално да је могао наћи себи право мјесто у развијеном, цивилизованом свијету. Он је написао у једном писму „из епирског сам kraja gdje сјевају оружја“ итд. „Мој је језик другачији од тосканског“. Јзбог ратова с Турском морао је напустити свој kraj. Да ли се он враћао какве су биле везе с Budvom, – немамо доволно података. Знајмо само то да је Budva у Ivanoviću имала свог амбасадора у Veneciji. Nema podataka o tome da li je учествовао u obnovi Budve poslije zemljotresa 1667. godine koji je razorio grad. Tada je poginulo неколико десетина ljudi, a u iste godine Kresto Ivanović je promovisan za doktora prava u Padovi. Зна се da je poslije zemljotresa mletacka flota došla u Budvu, pomogla obnovu da li je on учествовао u tomu ne znamo.

Ova искуства пресудно ће утицати на literarни opus Kresta Ivanovića u Veneciji. Historijske teme se pojavljuju u pet melodrama: „Kirka“, „Amor kao ratnik“,

у току су припреме за издавање едиције „Књижевност Црне Горе од XII до XIX вијека“ у 22 тома. Четири тома посвећена су писцима с наше подручја: Крсту Ивановићу, Стефану Зановићу, Антуну Којовићу и Стефану Митровом Љубиши.

Тим поводом у овом броју објављујемо разговор са др Мирославом Лукетићем који је заједно са др Милошем Милошевићем приређивач тома о Крсту Ивановићу, и два извода из дјела Крста Ивановића.



„Лисимах“, „Кориолан“, „Тријумф упорности“ и „Минерва за столом“.

Документарност је присутна кроз мемоарску форму „Позоришне успомене из Венеције“, а доминантна је и у епистоларној форми (преписка са савременицима) штампана у књиге „Поезије“. ● Миланка Петровић

BCC BUDVA

Preduzeće za izdavačku i grafičku djelatnost
85310 BUDVA, Mediteranska 4., Tel: 086/52-551, 51-656, Fax: 086/52-551;

KOMPЈUTERSKA PRIPREMA ŠTAMPE I DIZAJN

LOGOTIP

Košt će Vam preducće, radnju, agenciju i prototip izrađivati od drugih...



ed urbane proizvod mora da bude u urbane dizajnirano i kvalitetno izradenoj papirnoj ambalaži

GRAFIČKI SISTEM

pomože i poslovanju i komunikaciji sa poslovitim partnerima



MASKOTA
košto daju logotipa i potpisnu izgleda Vase firme ili protizvodnog programa



ŠTAMPAMO

- knjige
- časopise
- blokovsku robu
- obrasce
- plakate
- postere
- prospekte i dr.

БУДВАНСКИ АНАЛИ

Књига прва, 1650. год.

Дон Крста Ивановића племића, каноника и учитеља града Будве
Прво поглавље

Град Будва, мален по опсегу зидина које га окружују, али велик по угледу који ужива због својих врлина и храбости, сјештен је на обали морској, на положају једнако изузетном као што и његова клима која годи људском здрављу. Море га окружује са свих страна, осим са западне, где постоји прилаз с копна широк око 100 корака. Град је одасвуд опасан зидинама које су на неким мјестима веома слабе, усљед лагуна и пожара, као што ће то произићи из детаља описаных у овој књици...

Насупрот граду, са сјеверне стране постоји једно мало плодно поље оплемењено и питамо, које даје више прихода ако је под виноградом него као ораница. Са стране брда су густи маслињаци. Око горе споменутог брда Св. Спас, које припада општини Будва, појединци имају куће у којима ста-

нују сељаци. Међутим, територијална надлежност сада је сведена на веома уског подручје, усљед узурпације које су учињене за вријеме ратова...

Вода која у Будви служи за пиће слатка је и укусна, лете студена, а зими топла. Удаљена је од града једном попла миље отприлике, а налази се код једног мјеста где ујутро и увече обичавају сједити за забаву мјештани и странци. Ова вода има свој извор у брду Св. Спас и није затрована. Становници града је nose за пиће у земљаним жарама, ујутро и увече, и то дјечаци, дјевојке и жене.

Град има развијену трговину, јер роба долази из турске Албаније, будући да је Будва најближи град турској држави. Мјештани настоје да прибаве средства за живот пловидбом и трговином и тиме се радије баве него било чим другим...

Атина је веома стари грчки град, сједиште архиепископије, метропола Атике. Лежи недалеко од плажа Ајгинског залива у Јонском мору. Подигао ју је краљ Кекроп и да јој име Кекропила. Развила се до савршенства за вријеме краља Тезеја који ју је повећао, натјеравши све околне сељаке да је насељавају. Кекропила је у ствари била њена цитадела, којој је касније дато име Акрополис. Подигнута је на стапцу камену а приступачна је само са западне стране с које има улаз. Са југа и истока има четвороугаону фасаду; остale двије стране приступачне су стијени и немају правilan облик. Обима је око хиљаду и двијеста корака. На дну бријега се откривају трагови старог зида који окружују Акрополис и чини још неприступачним прилаз. Положај града је врло повољан за здравље становника јер будући да је клима жарка, корисно је бити изложен сјеверцу.

Планирано је и организација свечаног концерта овог окрестра за јесен, затим окупљање градских музика са црногорског приморја. Планирано је и издавање монографије о градској музici Будве, као и организација изложбе старијих фотографија, које свједоче о њој, под условом да покровитељ – Скупштина општине Будва – обезбиједи потребна финансиска средства.

Предсједник Градске музике у Будви Мато Јелушки наглашава да би било потребно обезбиједити и нову униформу за све чланове, јер они сада наступају у својим одјелима.

Ансамбл сада има укупно 28 чланова, којима ће се већ у септембру ове године придржити још десетак из подмлатка. Градском музиком дириже капелник Павел Аксамит.

Д. Џвијовић

ЈУБИЛЕЈ ГРАДСКЕ МУЗИКЕ

Оркестар градске музике у Будви обиљежава ове године свој јубилеј – 90. година постојања. Обиљежавање је почело наступима за празник рада и поводом манифестијација и скупова који су одржани крајем маја и почетком јуна и Будви и Петровцу.

Планирано је и организација свечаног концерта овог окрестра за јесен, затим окупљање градских музика са црногорског приморја. Планирано је и издавање монографије о градској музici Будве, као и организација изложбе старијих фотографија, које свједоче о њој, под условом да покровитељ – Скупштина општине Будва – обезбиједи потребна финансиска средства.

Предсједник Градске музике у Будви Мато Јелушки наглашава да би било потребно обезбиједити и нову униформу за све чланове, јер они сада наступају у својим одјелима.

Ансамбл сада има укупно 28 чланова, којима ће се већ у септембру ове године придржити још десетак из подмлатка. Градском музиком дириже капелник Павел Аксамит.

Храм Тезеја.

БОШКО БОГЕТИЋ

СВЈЕДОК И СИМБОЛ ГРБЉА

Окупљен и пред најзначајнијим сакралним спомеником Грбља, пред вјерским, политичким и културним спомеником овога краја кроз вјекове, мада готово до темеља срушеним, пустим и убогим, готово пониженим - поздрављам вас на зборном мјесту минулих времена свих Грбљана! На овоме значајном мјесту су се доносиле одлуке важне за живот наших предака, за њихов бити ил не бити, над овим манастиром пучале су грбальске устаничке зоре толиких буна и устанака, пред њим су се расплијетале многе личне и колективне судбине људи овога краја.

Вјерујем да не ова чудна, саката, а неуништива птица ускоро поново узлетјети и раширити своја крила над питомим и слободарским грабљајским бреговима, закићеним жуквом и магињама. Овај сиједи старац, овај наручени црноризац, овај феникс и до сада је узлијетао из пепела, нов и препорођен, трајао је кроз вјекове. Грбљани нијесу имали нити имају других манастира осим овога. Он је једини и зато значајнији, зидан од камена, али и од безбројних људских судбина, од малих и великих, радосних и трагичних, животних детаља.

Онај његов дио од камена толико је пута рушен и

на толико је пута рушен и спаљиван, али онај други, духовни дио манастира није било могуће спалити и порушити, увијек је остајао цјеловит, још тврђи, јер је постојао у Грбљанима, у њиховој са-мобитној, храброј и непо-колебљивој вјери у борбу

BESTUKA

ВЕРИКАЈА НАШЕ
ПОСТОЈАЊА

сиони, оно што је најбитније, што је најзначајније оно је и најневидљивије и најскривеније. Пшенично зрно не би ништа представљало кад не би имало у себи клицу, која је клица живота. Човјек би био мртва лешина да нема срда и оно што је унутарња сила и снага за видљиве очи невидљивог срца. Тако и у васионим оно што је најмоћније у њу, то знају научници данас, није оно што ми видимо својим кратковидим очима. Снага њена није у оном што је опипљиво, него управо у оном најдубљем, најскривенијем језгру те васионе. То што важи за пшенично зрно, за човјека, за васиону, то важи и за ову светињу око које смо се окупили. Као што човјек има своје руко и своје тијело, па онда иза тијела има унутрашњу силу и снагу која га чини непролазним бићем и неуништивим, тако и храм, манастир, светиња има своје руко, има своје одијело, али има и своје срце и своју душу.

Ми смо управо одслужили свету службу божју, свету литургију.

у службу божју, свету литургију, а велики руски филозоф и богослов и научник прошлог вијека, носилац свесловенске идеје Хомјаков је рекао да најјачи који разумије литургију он зна што је црква, тај зна шта је живот у његовој свеукупности. Литургија је сабрана око једне чаше и једнога хљеба. Хљеб и вино, то су основни елементи живота и његовог узрастања. Хљеб који је у литургији је хљеб који силази с неба и који је хљеб живота и који овај наш земаљски живот и све оно што ми јесмо и што желимо да будемо преображавам преображајем непролазним и вазносни у непролазну реалност, реалност која је

за опстанак и слободу.
Овај манастир је наш симбол.

Овај манастир је наш

Свај манастир је наш
свједок.

Она практична и она апстрактна његова непобитност и истинитост, његова историјска стварност, лебде негдје између легенде и истине, он је незаобичајни лазни и највећи дисгрбальске историје, али и недокучиви, тајновити, упонечему и измишљени дио стварности до кога је много више машта, а мно-
гао мање наука, допира-
ла. Наука се, осим ријетких изузетака, овим манастирским комплексом, као ни већином грбальских цркава, као уосталом ни цјелокупном грбальском прошлопшћу, готово није ни бавила. Чија је то заслуга - питање је за неку другу прилику које свакако треба да се постави. То засигурно, није ни млетачка, ни француска, ни аустроугарска заслуга, али јесте, рекло би се, заслуга неких наших рушиљеља.

настира није познато. Народна легенда која се већ данас чује у Грбљу, тоје приписује цару Душану, још из 1350. године. Неколико аутора који су писали о манастиру као историјском, политичком и културном центру Грбља, истичу да се први пут у сачуваним изворима помиње у проју половини XVIII вијека. Манастир је као зборно мјесто Грбљана, за вријеме њихових буна и устанака, стално био плачкан и рушен. Претпоставља се да је био срушен 1452. године. Даљи историјат манастира, све до почетка XVIII вијека, није позант. Било би

невјероватно и немогуће да ја манастир 250 година био пуст и неактиван.

Посљедње страдање ма-
настир је доживио 1979.
године, у земљотресу гото-
во потпуно срушен.

Ево нас јутрос, послије
толиких година, пред тим
напаћеним страдалником
ево нас пред овом запу-
штеном старином, пред
овом заборављеном
грбальском светињом...

Чека да му се Грбљан врате, да их опет окупљају око себе. Јер за његових њихов збор увијек има разлога као што их је у минулим временима било да гране из њега свакају свјетлост не само Грбљана него и шире. Да се напуне његове ризнице свијетлом благом које је некада имао, које Грбаль, и да нас има. Тај фундус наших вриједности је значајан. То закопано благо треба откопати, ставити га у манастирске ризнице, штампти га у књиге, показати свијету. Дистог сакривеног, скрајног блага је и духовни потенцијал који Грбаль има образованим и способним младим људима.

ма, и то на њих не личи да им једино светилиште и небеско и земаљско, даље буде оно што је сада, а не буде оно што је било кроз вјекове. Ако је због пехара, некадашње манастирско благо, како предање каже, и похрањено на неко скровито мјесто и тако сачувано отушишења, остају и друге битне историјско-умјетничке вриједности овог значајног споменика културе које, уз подршку друштва, треба сачувати вратити у живот. Та озбиљан и значајан посај је прије свих на Грблjanju, ма јер је манастир Подластва један од битних незаobilaznih, видовијерске, политичке, културно-историјске генезе.

A black and white photograph capturing a large outdoor religious gathering, likely a Mass, in front of a rustic stone church. The church features a prominent bell tower with two arched windows and a simple cross on top. The main facade is made of rough-hewn stones and includes several rectangular windows. In the foreground, a large crowd of people is seated in rows of simple chairs, facing the church. Several open umbrellas are positioned among the spectators, providing shade. The background is dominated by a large, dark, forested hillside under a clear sky.

Манастиром Подластва одржана је 26. маја оснивачка скупштина Друштва за обнову манастира Подластва чији је основни циљ обнова материјалних вриједности, чување и његовање историјске, културне просвјетне, обичајне и духовне традиције овог манастира и Грбља. За предсједника Скупштине изабран је

Светозар Марковић, а за председника Управног одбора Ђуро Радановић.

У овом броју објављујемо излагања књижевника Башка Богетића, Митрополита црногорско-приморског, зетско-брдског и скендеријског Амфилохија и дио излагања проф. др Слободана Томовића, министра вјера у Влади Црне Горе.

SAFETY

... Ваша историја је заиста историја
тисано на једном мј

свога манастира. Он је паљен, он је рушен, он је падао, он се уздизао, он је обнављан. То сте управо ви – и рушени, и падани, али увијек усправно и увијек се обнављали и увијек били оно што јесте, и увијек на неки начин хрлили да се уједините са читавим нашим народом. А откуда вам та мoha – ако се добронамјерни човјек запита, – откуда вам та душевна снага? Па, видите, овдје у овој Грбаљској жупи више има цркава него села и засеока. Управо ту сте нашли снагу и тај народ који је подигао толико цркава бранио је самога себе, и знао је шта брани и посебно ово централно мјесто, овај манастир, ово сабориште, одржало је вашу вјеру, вашу борбу, ваше напоре, вашу културу. Овдје су писани законици, уређивали сте своје односе својим законима – 126 чланова једнога закона који је регулисао ваше односе – па то у то вријеме ни многе цивилизоване земље нијесу имале (толико чланова закона). Овдје се писало све што је од важности било за народни живот, све што је регулисало односе у народу. Овдје сте се сабирали, сабијали сте се духовно, не само физички, сабијали сте се у једној мисли, сабијали сте се у свом предању. Јер двије најмоћније силе које покрећу народну вољу и народни дух су сабрање у традицији и предање. Сабрање и предање. Предање сте слушали кроз свету литургију и кроз иконе и кроз свеце насликане у средњем вијеку. Видјели сте којему роду припадате. Литургија говори ко сте и шта сте, не треба дубљега објашњења. То је било предање, а то предање одређивало је сабрање, сабори на којима су се доносиле велике и крупне одлуке – одлуке политичке, одлуке за борбу, одлуке за укупни народни живот, одлуке за светковине. Све је овдје било концен-

тичних цркава у сваком засеоку, али овој је било централно мјесто које је окупљало читав овај крај и сачувало га заиста упркос толиких моћних противника, толиких моћних окупатора. Није чудо бранити се од окупатора примитивног, али се тешко бранити од цивилизованог окупатора и не прећи у његову вјеру и његову нацију, не примитити његов језик и не претопити се у њега. А ви сте овдје имали и цивилизованих, и врло цивилизованих, али злих окупатора, а нијесте асимилирани, нијесте примили његове навике, језик и обичаје, већ сте остали вјерни своме роду, искону своме, оним каменима који су поставили овдје још моћни Немањићи и зетски деспоти и рашки жупан и укупни наш народ. Остали сте вјерни тим идејима и надам се да ћете остати кроз по колења њима, вјерни.

Кад се све сабере, ваша прошлост, ваша историја, ваша духовност, ваша писменост, ваша снага да опстанете на једном најтврђем терену, јер ту је море близу, а морем долазе и пријатељи и не пријатељи, а више непријатељи него пријатељи, на овом лијепом терену за којим је скако посезао и сваки противник био у прилици да овдје опстане – кад сте ту опстали, сачували се, сачували свој ентитет, сачували своју мисао, сачували своју припадност и присутност, не пречи вас ништа да останете и даље такви какви јесте, сад управо кад је пред нама заједничка држава, кад је пред нама слобода, кад је пред нама слободан развитак, кад се у склопу свога народа, ништа вам не стоји на путу и ова обнова манастира управо о томе свједочи. Ако Бог да, заједничким снагама, сви овдје и свако на своме мјесту, обновимо овај манастир да се у њем поје летургија оног свијета као и свога.

морашко, дућијој јединству, не гоги данас. Ако њега нема онда сви спољашни закони су немоћни, могу на силу да нас тјерају да будемо једно као што тјерач чобан овце своје у тор. Али то није право истинско јединство, он изнутра, то није саборност која носи у себе велики смисао не само земног него вјечног, непролазног људског постојања. Тог јединства у једној чаши Христовој, у једном хљебу живота, јединством око оваквих мјеста који су нас вјековима обједињавали и остали као вертикала нашег историјског постојања. Тог јединства нам треба као хљеба, као воде, као ваздуха, никада више у прошлости колико данас. Никада више у прошлости колико данас с обзиром на све оно што се са нама и нашим манама и недостатцима и немоћима, па и силама демонским овога свијета са нама издогају посљедњих претпоставаки 50-100 година, дајујући им
такође

јанство, што нас призыва, за којим ми чешнемо знали ми то илјаде не знали. И ево обнова тога овдје, око ове светиње, тог и таквог је динства, око једне чаше, једног хљеба живота започиње и иницијативом ових честитих Грбљана који су ријешили да почну ову спољашњег руха ове светиње. Ова камена и од дрвета и од онога што је тијело овога храма, ове светиње, овога манастира. Ја као Митрополит црногорско приморски желим друштву за обнову манастира Подластве заиста усјећах да обнови уз помоћ многије других, да обнови рухо и одијелом ове светиње.

тога и кроз то ово мјесто постане
мјесто нашег сабирања, нашег
братимљења, нашег јединства
наше слоге, нашег духовног је-
динственог подвига, јер овакве
врста обикнове и она личи на пше-
ничко зрино од кога је хљеб и ви-
вино, на блажено грођење како го
називамо. Ако сваки начин по-

Зрно да би постало хљеб а то је мукотрпан пут, знајте и анализирајте што прође зрно да би постало мијомирни хљеб, ако прође онаж пут који пролази винов грозд и оно зрице виново да би постало вино, онда, заиста, овде ће бити опет вина и опет хљеба и опет ће хљеб и вино да буду наша радост и ми у њима обједињени јединством које никаква сила ни небеска ни земаљска не може разорити.

Нека вам Бог подари тога јединства, те слоге, те снаге невидљиве али која преображава собом све што је видљиво. То је оно што ја желим и овом сестринству вјерном чувар ове светиње и вама свима и надам се да ће друштво максимално да буде сарадник овом сестринству и да ће максимално сарађивати са Митрополијом да би заједнички могли, заиста, да се обновљамо, да и ми доживимо нашу ханџуку, наше обнове.

НАШ ГОСТ: ДУШКО ТРИФУНОВИЋ - ПЛЕСНИК

АМБИЦИЈА ДОНОСИ – НЕСРЕЋУ

С рио сам велики пјесници, драго Душко Трифуновић, на обали мора у Бечићима где је (шта би друго) писао нове пјесме, и на њему својствен начин, увршеавао дводесетак познатих југословенских сликара у колонији „Нафтагас '96“.

● Сређено се у једном лијепом амбијенту, у колонији, на обали мора. Откуда Душко Трифуновић међу сликарима и како му је?

– Позвали су ме моји пријатељи сликари из Војводине и то ми је јако драго. Осјећам се дивно. Као да сам у неким сентименталним успоменама, а у ствари нисам. Ево ме у Бечићима, на рубу Рафаиловића, на мору, где сам некада давно проводио студенчке дане и где наравно имам низ лијепих успомена.

● Да ли ће близина морских таласа и сам амбијент где боравите, родити Ваше нове пјесме?

– Ја нисам никада знао да описујем стање. Када се нађем у неком амбијенту, па макар био лијеп као овај, ја то посматрам, ја се одушевљавам, понекад се тога бојим, понешто и записувам, али никад не описујем то, где сам и како сам. Ја сам своје најљепши пјесме о мору написао код куће, далеко од мора.

Надам се да ће тако бити и овом приликом. Свакодневно послушкујем таласе, гледам како се дјеца забављају и вeseле. Море је свакако велики извор инспирације, па и менталног здравља на одређен начин. Човјек се поред мора другачије осјећа. Ипак, не знам, да ли бих знао писати о мору као таквом.

● Сјећате ли се својих првих стихова. Како је то уврште почело и шта је то у Вама пробудило пјесника?

– Ја сам био несрћан дјечак. Био сам мршав, ружан, неухрањен, никакав. Притиснут свим тешкоћама и последратним кризама. Тако сам почeo да размишљам, шта бих то могao уврште да ради, јер сам видio да нисам за друштво погодан. Учинило ми се, да једино што човјек може да ради сам, јесте, да нешто смисли. Ја сам тако сједио и смисlio своје пјесме иако прилично касно, тек у дводесет другој години. Ових година се ето, навршава прави радни вијек – 40 година на писању. Али, почeo сам једноставно, од несрће и потребе да превладам ту несрћу. Мислим да је то био разлог мого писања.

● Седамдесетих година сте, ја бих рекао, описанили сарајевску рок сцену. Многе Ваше незаборавне пјесме пјеваше се и данас. Не жељећи да Вас подсећам на све што се десило на просторима где сте живјели и написали највеће пјесме – изазивају ли та давна сјећања и по мало туте у Вашпо душу?

– Да. Ја сам углавном увriјeћen и тужан човјек, поводом тога. Кад сам дошао у Сарајево, било је 70. хиљада становника, а када се након 35 година морао да одем, било је 570 хиљада. Дакле, пола милиона људи је дошло за мном у Сарајево, а ја сам своје вријeme, свих тих година ширio једну врсту доброте и покушавао оплеменjivati простор у коме сам живио. Сад сам уvrijeđen свим тим што се десило, јер сам открио да моје дјelovanje ничему није служио. То што сам ја писао лијепе пјесмице, пружао шансу и онима који мање знају и мање могу, трудио се да сви будemo исти што се тиче шанси, а реализацију немо видjeti на kraju, niјe испalo како требa. Зато искreno, нисам баш задовољан. Али, ко мене пита, јесам ли ја задовољан кад се догађају тако крупни процеси историјског значаја, попут овога што се десило у Босни.

● Лако се могlo десити, на жалост, да не будете пи-

сац уврште, јер су готово сви Ваши стихови, све Ваше књиге остale у Босни. Срећom, у сабраним дјелима која Вам је штампao новосадски „Прометеј“, спасили сте што се спасити може. Како сте доживјeli и преживјeli поновно рађање Ваших књигa?

– Ја сам се изnenadio kada sam видio, da kњige niјesu pravilno distriбуirane i da ih nemam u Vojvodini. Jep, tamo je Matiца srpska, koja je osnovana prije toliko godina da bi pomogla svom narodu i svojim ljudima od istaknutog značaja za kulturnu. Međutim, tamo pronađem samo 5-6 knjiga, iako sam objavio 40 naslova. Tada me uхватila panika – pokushavao sam da se dosegjem prijatelja kojima sam slao knjige. Znao sam i puno toga napamet. To što sam znao, napisao sam ponovo. Nešto sam našao u bibliotekama, nešto mi poslali prijatelji. Jedan roman od 200 strana, moraо sam pisati ponovo. Na sreću, vlasnik izdavačke kuće „Prometej“, sve je to strplivo pratio i stalno mi je bio: „Sa mojim radom i nemam da imam drugih brijega, jep, tu je o svejmu drugom da se brinem. Tu napiši što smatras da treba“...

– Tako sam ponovo napisao 3000 stranica i objavili ih u 15 knjiga. Mislim da je to je dan od većih poduhvata u moliživotu. Niјe to spasavanje nikakvog narodnog blaga ili opštengradne imovine. Uradiо sam ono što sam bio obvezan da uradim. Jep, niko drugi neće se brinuti s mom dјelom, ako to ja ne učinim, pa kakvo буде. Ja moram da ga ostavim na klasičan начин затворениm u koriće i ostavim ga na raspolaženju ljudima koji je dohi. Jep, ja sam još pred rat napisao jednu pјесmu koja glasi: Ne vjerujem da će doći od nas boži,

– Da se нашим poslom bave u nevolji. Ne vjerujem u takve emisade koje svoje zbori naše zanemare... ● Naравно, to niјe bilo lako. Kada говоримо о поeziji, реците, како настају Ваше пјесме? Шта је потребно писцу у периоду „инкубације“ стихova?

– Pisač nikad ne zna, kako je to bilo. Ja samo znam što sam napisao. Znam jесам li zadovoljan, da li se to može učiti napamet ili se mora samo napisati na neka ostane. Možda ga prepričam jednog dana, pa tako prepravljeno učim napamet. Ja sam još kao dječak naučio da napisujem rечenice i lijepe riječi. Tako sam jedanput napisao rечenicu: „И сив камен свијетли, када га што обасја“. Ja to napisao i to godinama čeka na papiru, da ga stavim u neki kontekst, da iz njega krene pjesma ili da se to u pjesmu ulije na određen начин. To je jedino što znam. Jep, ja napisao išao u školu redovno pa nemam sistematisaciju. Mislim da sam redovno išao u školu i da sam naučio sistematisaciju, da uvršte ne bix pisan. Jep, tekad sam studirao onda sam otkrio koliko ima sistema, kako se piše, a da ni jedan nije bio mog. Dakle, ja sam svoj начin mišljenja sam izmislio, iako znam da mnogi ljudi koji su dobro radili, radili bash tako као ja, jer su bili željili onaj trenutak cijele inspiracije iz koje nastaje pjesma. Jep, svaka riječ je cijela lijepta misao koja je jednoga dana uklonjena.

● Da li je poezija jedna od rijetkih, чистих одbrana ljudskosti i da li poezija možda na svoj начин кроти i оплеменjuje vrijeđe?

– Skoro sam objavio jednu knjigu za dječku. Imam u papirima knjigu i knjigu. Samo, mrsko mi je da ih završim. Skoro nešto novo ne planiram, ali, ako me neko natjerava, napisam. Planiram da napišem i dva romana, ako mi krene za rukom. Time bih da se bavim. Ali, ne treba to очekivati uskoro. Imam toliko toga što niјe прочitan, a pisan sam 40 godina. Ja mogu mirno da podmetem neku knjigu i da кажem, sinoh sam je napisao, a da je narod čita novu, jep je dotle niјe ni čitao.

● Lako se moglo desiti, na žalost, da ne budete pi-



Ranko Pavlović

С ДРАГАНОМ МОЈОВИЋЕМ НА СВЕТОМ СТЕФАНОУ

ОБАЛА КАО ПРОВИЂЕЊЕ

„СУСРЕТИ ЛИКОВНИХ УМЈЕТНИКА“ организованi u Vili „Mitrinu“ na Svetom Stefanu, označavaјu jedan od почетних корака u реализацији ovogodišnjih светостефанских kluturnih projekata. Slavica Stamenović – kustos u Muzeju grada Beograda uspešno je, почетkom ovog mjeseca, organizovala ovaj skup umjetnika uz svečerdnu saradnju Gorana Kovacevića i predzežu „Energoprojekt“. Učesnici ovih susreta su ported сликарskih ostvarenja ostavili za собом prijatna sjećanja na druženje smisloano oplemenjeno razgovorima i teorijskim raspravama o umjetnosti često do dugo i noć. Prisustvo Branka Miluša, Dragana Mojovića, Vladete Živkovića, Miodraga Vartabedijana, Miroslava Pršenidića, Marijane Karalić, Dara Finka, Zorana Mihajlovića i Nedojoša Burjanovića говори о izboru likovnih umjetnika sa heterogenim stilskim određenjevima i iniciranim od strane autora ovog kreativnog projekta. Slike nastale prilikom ovih susreta biće izložene u Beogradu na izložbi u Konaku knežine Ljubice.

● Сада живите у Новом Саду као изbjeglica na одређен начин или, ситуран сам, među svojim prijateljima. Како Вам је тамо након свегa?

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

● Сада живите у Новом Саду као изbjeglica na одређен начин или, situiran sam, među svojim prijateljima. Како Вам је тамо након свегa?

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

● Сада живите у Новом Саду као изbjeglica na одређен начин или, situiran sam, među svojim prijateljima. Како Вам је тамо након свегa?

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

● Сада живите у Новом Саду као изbjeglica na одређен начин или, situiran sam, među svojim prijateljima. Како Вам је тамо након свегa?

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stalno putovao. Stalno sam znao da je narod nepismen i da neće čitati moje knjige. Jep, štamplati knjigu u 500 primjeraka, a ona se prodaže dvije godine, to je sramota. E sad. Poezija pokusava da piše o onom što bi moglo da popravi to ljudsko stanje.

– Ја sam od 1961. godine stal

СПОРТ ВАТЕРПОЛО

РАЂЕНОВИЋ
УМЈЕСТО ГОПЧЕВИЋА

На сједници Управног одбора Ватерполо клуба „Будванска ривијера“ (15. јуна) разматрана је и усвојена анализа рада за прошлу и програма рада за ову и наредну годину. Сједници, која је одржана у проширеном саставу, присуствовали су предсједник Скупштине Републике Црне Горе Светозар Маровић, предсједник клуба и предсједник Управног одбора Ватерполо савеза Југославије Ђорђе Прибиловић и новоизабрани члан Управног одбора клуба Миодраг Раичевић, директор Дирекције јавних радова Републике Црне Горе.

Говорећи о оствареним резултатима, директор клуба „Будванска ривијера“ Драган Лијешевић је истакао, да су резултати, постигнути током прошле и ове године, за сваку похвалу, јер се до њих дошло изузетним напорима у ситуацији када је овај клуб био једини у Југославији који се такмично и тренирао ван свога града. Лијешевић је истакао, да ће клуб добити неколи-

ко појачања. Уговор је већ потписао Зоран Никчевић. За неколико дана урадиће то и Васо Суботић, а у току су преговори са још неколико истакнутих представника Југославије.

Миодраг Раичевић је саопштио, да ће радови на додградњи базена почети за два мјесеца, а бити завршени до почетка јуна идуће године.

На сједници Управног одбора, након истека четворогодишњег уговора, разријешен је дужности шеф Стручног штаба изабран је познати ватерполиста Горан Рађеновић.

Дужност директора још једну дану на аматерској основи, обављаће додасни директор клуба Драган Лијешевић, који је обавијестио присутне, да су исписнице издате ватерполистима: Ковачевићу, Поповићу, Вичевићу, Мартиновићу и Обрадовићу, док је у војску отишао Стевица Драговић.

Лијешевић је истакао, да ће клуб добити неколи-

ко појачања. Уговор је већ потписао Зоран Никчевић. За неколико дана урадиће то и Васо Суботић, а у току су преговори са још неколико истакнутих представника Југославије.

Предсједник клуба Ђорђе Прибиловић је рекао да у руководство клуба које је постигло изванредне резултате не сумња, те да они имају његову пуну подршку. Међутим, рекао је Прибиловић, ХТП „Будванска ривијера“ као власник клуба није до сада имало одговарајућу рекламу, па ће то бити један од задатака.

Ми имамо обавезу да афирмишемо ватерполо на простору цијеле регије, зато ћemo настојати да низ наших првенstvenih утакмица одиграмо у базену Спортског центра „Морача“ у Подгорици, како би млади у овом граду завођели ватерполо и формирали клуб којега сада немају, рекао је Прибиловић.

Р.П.

Приморац – Словенска плажа 8:4, Словенска плажа – Омладинац 10:2, Чешњар – Маини 9:3, Маини – Доња Ласта 4:8, Омладинац – Приморац 1:11, Доња Ласта – Омладинац 0:2, Омладинац – Столив 4:8.

Будва – Далматинац 11:1, Будва – Палма 6:6, Будва – Ктитор 12:0, Бијела – Будва 12:0.

Републичка лига: Словенска плажа – Маини 1:1,

Будва – Тиват 7:05, 8:15, 10:20, 13:35, 15:45, 17:40, 20:00; Будва – Котор 8:00, 9:05, 9:40, 10:00, 10:20, 12:20, 13:20, 13:45, 14:20, 15:00, 16:45, 18:10, 19:20, 20:20, 22:20; Будва – Херцег Нови 2:55, 4:15, 4:35, 5:40, 5:45, 5:50, 6:00, 6:15, 6:20, 7:00, 7:40, 7:50, 8:05, 8:15, 8:30, 9:00, 10:00, 11:10, 11:25, 12:20, 13:35, 14:20, 15:00, 16:45, 17:00, 17:15, 17:40, 18:50, 20:00, 20:20; Будва – Цетиње 5:35, 6:00, 7:10, 7:45, 8:00, 9:00, 9:15, 10:35, 10:45, 11:15, 11:45, 12:35, 13:15, 13:40, 14:40, 15:40, 17:45, 18:30; Будва – Подгорица 5:35,

БОЉАЊЕ
Савзена лига: Земун – Будва 6:6, Ктитор – Будва 4:8, Далматинац – Будва 2:10, Брђанин – Будва 6:6;

Будва – Никшић 5:35, 6:00, 10:35, 12:35, 13:35, 14:20, 15:00, 16:45, 17:00, 17:40, 18:30, 19:20, 21:00, 21:15, 21:30, 22:00; Будва – Ниш 6:35, 16:40, 18:00; Будва – Нови Сад 18:15, 19:00, 20:15; Будва – Суботица 19:20, 21:25; Будва – Сомбор 20:10; Будва – Приштина 4:45, 6:35, 17:30; Будва – Лесковац 18:30; Будва – Крагујевац 20:10, 20:15; Будва – Краљево 21:00; Будва – Гњилане 21:00; Будва – Кладово; 18:00; Будва – Крушевача 18:20; Будва – Бања Лука 18:55 (недељом); Будва – Грађишка 19:00; Будва – Добој 19:10; Будва – Скопље 18:00, 20:00, 21:50.

ВОЗОВИ Бар – Београд 10:05, 14:10, 19:40, 21:20, 22:05 Бар – Суботица 19:40; Бар – Ниш 19:00.

АВИОНИ Тиват – Београд сваког дана у 8:10 и 18:20; Подгорица – Београд понедјељком, уторком, сриједом, четвртком и петком у 6:25, 8:30 и 17:30, суботом у 6:25 и 8:30, недељом у 6:25 и 17:30.

ФЕРИБОТИ Феривот „Свети Стефан“: Бар – Бари – Бар полазак понедјељком, четвртком и суботом у 22:00, повратак уторком, петком и недељом у 22:00; Феривот „Лабурнум“ из Бара уторком у 12:00, петком и недељом у 22:00, повратак из Барија понедјељком, четвртком и суботом у 22:00; Феривот „Ређина Елена“ из Бара сриједом и суботом у 21:00, из Барија четвртком и недељом у 21:00.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ПРИМОРСКЕ КУХИЊЕ
припрема: кувар Војо Пићан

ШКОЉКЕ И КАКО С ЊИМА

Шта треба све знати о школкама и на шта треба посебно обратити пажњу кад спремамо јела од њих? Каменице и друге школке најбоље успијевају тамо где се у море улијаву слатке воде. Острige и друге школке су јестиве само тамо где је морска вода потпуно чиста. Треба избегавати школке које су скупљене у густо насељеним мјестима, по лукама или тамо где плове већи бродови. Добре школке су чврсто затворене кад их уберемо.

Школке увијек треба добро опрати прије спремања – кувања и увијек провјерити да ли су добро затворене. Скуване школке морају бити отворене, а школке које су скуване а најјесију отворене, а и неће да се отворе на додир рукама, треба одбацити и не треба употребљавати за јело. Школке, посебно лумпари, који живе на стијенама на самој површини мора не треба јести јер оне сишу морску воду и хранећи се планктоном често да вријеме велики осека у себе могу унијети разне „плутајуће деривате“ и тако се загадити. Школке уbrane са металних предмета или олујина бродова не би требало јести јер живе на тим мјестима унесе у себе разне жељезне оксиде. Школке не треба брати и јести тамо где се у море улијавају фекалије и отпадне воде. Увијек провјерити одакле су уbrane школке, а то би требало да буду специјализована узгајалишта где се школке узгајају на специјалним конопима – мрежицама, али и ту има два примјера која треба да знамо. Први, да се не једу школке које живе један метар од дна јер су у додиру са муљем, и други, да се не беру школке до једног метра испод морске површине, због могућег додира са различитим загађивачима на површини мора. (У журби за бразом зарадом често се пријеђава брању мушула са дна – тад су оне пуне зелене траве, ако су расле у плиткој води, или пуне муља ако су расле у дубокој води, на дну.)

Јести школке је ужијавање, али ипак треба да добро познајемо њихов изглед, боју, мирис и свјежину плода меса. Најбоље су школке од четири до шест година што нам показују прстенови на самој школки. У јесен и у зиму, кад је пун мјесец, а посебно ако их беремо у мјесецима који завршавају на „р“ (септембар – фебруар). Док их спремате никад не додајте пуно соли, јер оне у себи имају морску воду. Најчешће их спремамо – једемо са лимуном, на бузару, као рижото, хладне као коктеле или салате, са шпагетима „на шуго“, и са осталим плодовима мора.

Школке уbrane са металним предметима или олујинама бродова не би требало јести јер живе на тим мјестима унесе у себе разне жељезне оксиде. Школке не треба брати и јести тамо где се у море улијавају фекалије и отпадне воде. Увијек провјерити одакле су уbrane школке, а то би требало да буду специјализована узгајалишта где се школке узгајају на специјалним конопима – мрежицама, али и ту има два примјера која треба да знамо. Први, да се не једу школке које живе један метар од дна јер су у додиру са муљем, и други, да се не беру школке до једног метра испод морске површине, због могућег додира са различитим загађивачима на површини мора. (У журби за бразом зарадом често се пријеђава брању мушула са дна – тад су оне пуне зелене траве, ако су расле у плиткој води, или пуне муља ако су расле у дубокој води, на дну.)

Јести школке је ужијавање, али ипак треба да добро познајемо њихов изглед, боју, мирис и свјежину плода меса. Најбоље су школке од четири до шест година што нам показују прстенови на самој школки. У јесен и у зиму, кад је пун мјесец, а посебно ако их беремо у мјесецима који завршавају на „р“ (септембар – фебруар). Док их спремате никад не додајте пуно соли, јер оне у себи имају морску воду. Најчешће их спремамо – једемо са лимуном, на бузару, као рижото, хладне као коктеле или салате, са шпагетима „на шуго“, и са осталим плодовима мора.

Школке – омиљено јело старијих цивилизација, династија, дворова и нас данас, су угрожене! Шта урадити да оне расту, да се развијају, а ми да их беремо, спремамо и уживамо док их једемо? Једино да настојимо да нам море буде чисто и бистро.

Школке – омиљено јело старијих цивилизација, династија, дворова и нас данас, су угрожене! Шта урадити да оне расту, да се развијају, а ми да их беремо, спремамо и уживамо док их једемо? Једино да настојимо да нам море буде чисто и бистро.

РИЗОТО ОД ПАЛАСТУРА

Припрема се исто као ризото од других школки с том разликом што рижу треба на пола издинстати на лук и зачинима, па додати месо од паластуре. У овом ризору треба у династичном куваним орзу са месом од паластуре додати гратачи сир унапријед да се боље веже рижото јер је месо од паластуре врло љубичасто, и мање проценат течности. Код спремања ових рижота треба да би рију увијек остављати мало тврђе кувану („на зуб“).

ДАГЊЕ НА БУЗАРУ

Дагње добро острогати и ставити у лонац на јаку ватру. Уз често мијешање кувати док се не отворе, додати ситно сечени чешњак, петрусин, као и памидоре ситно исечени на коцке. Динстати док прокува, додати рижу, месо школжак, скинути са ватре и додати гратачи сир по укусу.

ШКОЉКЕ СА ШПАГЕТИМА

Потребно је два килограма школке, пола килограма шпагета, два чешња чешња, маслиново уље, со, бибер и петрусин.

Школке – омиљено јело старијих цивилизација, династија, дворова и нас данас, су угрожене! Шта урадити да оне расту, да се развијају, а ми да их беремо, спремамо и уживамо док их једемо? Једино да настојимо да нам море буде чисто и бистро.

Скувајте школке, извадите месо, пропржите чешњак на уљу, додајте зачине, промијешајте па прељите већ скуване шпагете. Ако волите да прељите школке у близину, додати сечени чешњак, петрусин, бибер и гратачи сир по укусу.

Начин припреме: узму се школке претходно добро оправте под млаузом хладне воде и ставе у шерпу на јаку ватру, повремено мијешајући да би се све истовремено отвориле. Када се школке отворе скинути са ватре и извадити месо из њих. На уље пропржити ситно исечени црни сланински срезови.

ЈЕДРИЛИЧАРСКА РЕГАТА У БУДВИ
КОНТЕНЕГРО КУП

У Будви је 28. јуна свечано отворена једриличарска регата „Монтенегро куп Будва '98“ на којој учествује 17 клубова из Црне Горе и Србије. Такмичење се одвија у класама ласер стандард, ласер радијал и оптимист.

РАДИО БУДВА
98,7 И 106,0
МЕГАХЕРЦА

ELEKTROJUG
ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ТРГОВИНУ, ТУРИЗАМ, УГОСТИЋИСТВО И USLUGE sa p.o.
Trg Sunca bb Budva, Tel. 41-564, 51-344, 52-300 Telefax: 52-300

- prodaja kompletног elektromaterijala,
- izvođenje radova na trafostanicama, dalekovodima i javnim rasvjetama,
- polaganje kablova i svi elektroinstalaterski poslovi,
- brze intervencije električara

Приморске
новине

Оснивач листа Скупштина општине Будва, Издавач Јавно предузеће „Информативни центар“ Будва. Директор Душан Божковић. Главни и одговорни уредник Васо М. Станишић. Штампа НЈП „Побједа“ Подгорица. Адреса: „Приморске новине“ Петра I Петровића 3, поштanski fах 14, 85310 Будва. Телефон (086) 51-487 (редакција), 52-024 (општина служба), телефонакс 52-024. Број жирослучаја 50710-603-5-2853 код СПП Будва. Годишња претплата

ИЗ СТАРИХ БАУЛА

ЖИВКО МИЛИЋЕВИЋ: ЗАПСИ О СРПСКОЈ ЗЕМЉИ (1)

ЗАБОРАВЉЕНА МОРСКА КУПАЛИШТА

Бечић, 1. јун 1932.

Настали су дани када градско становништво, без обзира на класу имовине стање, помишиља на бегство у природу, у пуно сунчану светлост, у слободу и ширину простора. Принуђено новим и све мање природним облицима друштвеног живота да живи робујући машинама, технички, прогресу, конвенцијама; спутано свим оним што представља његов највећи понос у пitanju на претек цивилизације и његово највеће, иако добровољно, мучеништво на путу све већег удаљавања од првобитних облика живота, оно ту иде за инстинктом самоодржавања кад бира морску плажу, терму, ваздушну бању или, у немогућности избора, кад одлази код рођака на село или у малу, тиху, забачену паланку у унутрашњости.

Ти дани се познају по извесним чудним и скоро необјашњивим клонулостима и заморима или по тако исто чудним и тако исто необјашњивим распиривањима и узбуњама у крви, по претераностима ка оптимизму или ка пессимизму, по напрасноти и изненадним склоностима ка заљубљивању, и то подједнако код старијих као и код младих. Долазак тих дана зајаже се код деце у основним школама по замору и расејаности на часовима; код гимназиста по замишљености и, чак, одсутности; код наставника по извесној манији за сабирањем било дана и недјеље које им преостају до распуста, било новаца и изгледа којима могу да располажу о заслуженом одмору. Код чиновника то се, можда, изражава повећаном досадом при раду; и несумњиво повећаном забринутосту код куће. Код оних богатих то налази израз у извјесnoj ужурности у претходним припремама – тоалета, може бити: јер жене обично, на месец и два пре поласка, са запрешићем долазе до закључка да прости немају шта да обуку. Код оних што помишиљају на рођаке у селу то се запажа не само по забринутости, но и по извесној јаче израженој склоности за дописивањем, што није можда ни чудно ако се поставља питање да ли ће брат, ујак, теч, или који било рођак, пристати да и ове године прими, ако не старије, бар децу на три четири недеље у село, под подглобом, рецимо да причују помало овде, козе, свиње, а можда и ѕуриће...

Онима који су у срећним околностима да могу помишиљати на море, желео бих да обратим пажњу на један део нашег Јужног Приморја о којем се најмање говори и, можда, најмање зна, иако, разуме се, то незнање и необавештеност нимало не смета да овај део обале буде вероватно најлепши на нашем Јадрану уопште. Та лепота, као што се и може очекивати, не дuguje за своју јединственост, за оно што је одиста ретко и изванредно у њој, ниједном човеку, ни људима уопште, ни њихову стварању. Она је чист дар божји.

Тај део нашег Приморја пружа се све од Херцег Новог па до Улциња.

Лепота Боке и њеног неба „к'о од плаве свиле“ нашла је бар нешто израза у стиховима код Шандрића, али део од Котора до Улциња остао је неопеван, иако је несумњиво лепши од сваке песме

ПРИПРЕМИЛА
ЉИЉАНА ЗЕНОВИЋ

ТРАГОДИ ДОКУМЕНТА ПРОШЛОСТИ

(55) ПРИПРЕМА: МР МАРКО Ђ. ИВАНОВИЋ

ОБВЕЗНИЦЕ УМЈЕСТО ЗЕМЉЕ

Из општина: будванске, паштровачке и грабљске.

Извор: Архив Југославије, Београд, Фонд 70, Министарство финансија КЈ.

поступка по овом предмету.

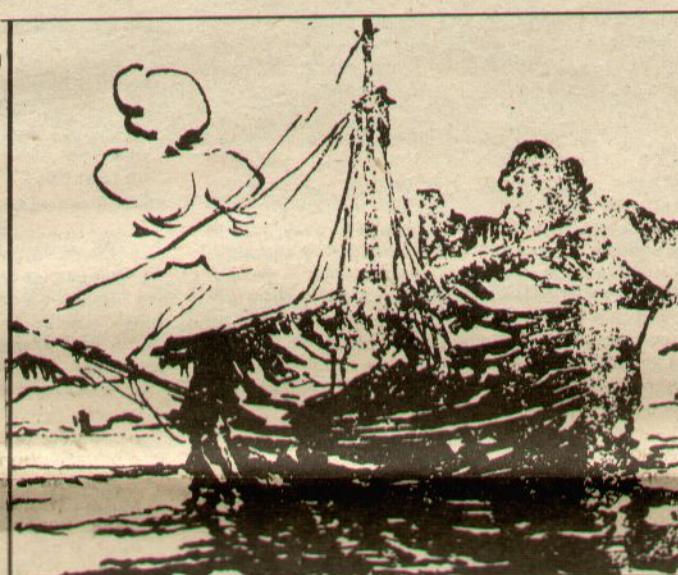
18. ЂЕТКОВИЋ Ника РАДЕ, из Братешића. ДоброВољачким ујеренjem б. д. бр. 4593/35 од 31. маја 1935. признао је својство доброВољца-борца. Рјешењем Министарства пољопривреде од 10. јануара 1941. у Београду, има право на накнаду од 50.000 дин. у 4% обвезницама умјесто аграрне земље. За наследника је одређен Ђетковић Р. Нико из Братешића, али се накнада може подићи након судске расправе. Пореска управа у Котору је 25. фебруара 1941. депоновала обвезнице у Среском суду у Котору. У име суда примио их је Перешић Венцеслав режисер и то: по 10.000 дин. од бр. 21343-21345 и по 5.000 дин. од бр. 29813-29816.

19. ВУКСАНОВИЋ Милоша СТЕВО, из Братешића. ДоброВољачким ујеренjem б. д. бр. 3490/35 од 15. априла 1935., признао је својство доброВољца-борца. Умјесто аграрне земље признато му је право на пријем 4% државних обвезница у износу од 50.000 дин. у номиналној вриједности. Министарство финансија у Београду, Налогом благајне Отсјека ратне штете бр. 13925 од 2. априла 1940., послате су обвезнице Пореској управи у Котор да их преда Среском суду у Котору до проведбе оставинске расправе.

16. ДУЛЕТИЋ Милоша ИВО, из Ластве. ДоброВољачким ујеренjem б. д. бр. 793/35 од 29. јануара 1935. признао је својство доброВољца-борца. Рјешењем Министарства пољопривреде у Београду од 10. септембра 1940. има право на пријем 4% државних обвезница умјесто аграрне земље у износу од 50.000 дин. у номиналној вриједности. За наследника је одређен Дулетић Блажо, али предходно Срески суд у Котору мора спровести оставинску расправу по Закону о ванпарничком поступку. Отсјек ратне штете из Београда, својим Налогом бр. 7248 од 10. марта 1941., наложио је Пореској управи у Котору да обвезнице преда у депозит Среском суду у Котору до спровођења оставинске расправе.

17. ДУЛЕТИЋ Милоша ВУКО, из Ластве. ДоброВољачким ујеренjem б. д. бр. 289/35 од 12. јануара 1935. признао је својство доброВољца-борца. Министарство пољопривреде својим рјешењем бр. 64942 од 17. фебруара 1941. – Београд, признало је Вуку накнаду од 50.000 дин. у обвезницама умјесто аграрне земље. За наследника је одређена удова Дулетић Вука Марија званија Јока. Срески суд у Котору мора спровести оставинску расправу. Отсјек ратне штете у Београду, својим Налогом бр. 7249 од 10. марта 1941., пренио је обвезнице Пореској управи у Котор да их преда Среском суду у Котору у депозит до спровођења судског

(наставак у сљедећем броју)



која би му се могла испевати. Тај део обале, у сенци Ловћена и планинског масива паштровских гора, фино изрезан у мање и веће живописне заливе, нанизане један за другим као зrna бисера у драгоценом ћердану који је приroda сама себи створила, са мањим и већим јединственим плажама, расутим врло издашно и покрivenим најситnijim песком, са залејем у зеленилу винограда, маслињака, смокви, расцветаног жбуња или шуме изнад које су уздиже, високо и страховито, го крш, – представља читаво природно ремек-дело, које би, изузев нас, сваки народ на свету сматрао правом срећом што га има.

Какве су то одиста много бројне али врло мале познате, или чак и потпуно непознате наше плаже, тешкје је тачно представити. Али кад је већ реч о томе, сасвим у поверије, могу вам рећи једну малу појединост која је карактеристична и доста речита из које, после, можете добити ипак један одређени појам о преимућству ових незаслужено потцење них и судбини препуштених наших обала. Одушевљени посетиоци неких наших других и с правом разглашених купалишта на севернијем делу Приморја свакако нису никад ни слутили, а можда их за то није ни било брига да песак, фини, ситни да ситни не може бити, на којем је тако пријатно сунчati се, и на којем су они проводили најпријатније часове, да је тај песак, дакле, долази са плаже из Бечића.

Како је невероватно, како је савршено лепа, на пример, Мала Лука, недалеко од Светог Стефана. Она је толико лепа да изгледа као нешто нереално, нешто што је пре сан и стварност. Само на слика-мајстора покат-каф, уметност је дато да се тако из најчиštijie реалности подигне у најчиštijie и најлепши сан, приближујући се великој загонетки која нас окружује, претарајући се у молитву пред нечим што срце сећа или разум не достиже. Пред Малом Луком човек осећа и тај сан и ту молитву.

И све те плаже јединствене лепоте највећим делом стоје пусте и неискоришћене.

Али то има своју засебну историју.

СРЕДЊОШКОЛЦИ НИКАД БОЉИ

ШКОЛСКА ХРОНИКА

СЕДАМ СА ОДЛИЧНИМ, СЕДАМ СА ВРЛОДОБРИМ, 11 СА ДОБРИМ И ЧЕТИРИ СА ДОВОЉНИМ УСПЈЕХОМ.

ПЕТИАЕСТ "ЛУЧА"

Диплома "Луча" за све петице током школовања додијељена је петнаесторији ученика основних и средњих школа у нашој општини. У ОШ "Стефан Митров Љубиша" награду "Луча" добили су Тамара Рафаиловић, Мирјана Радуловић, Ива Радуловић, Сузана Лазаревић, Јелена Бубања, Јелена Калуђеровић, Марија Живковић, Надежда Татар и Ксенија Франовић, у ОШ "Мирко Срзентић" Денис Куртовић, у ОШ "Данило Киш" Вељко Лазовић, Милица Ђукан, Александра Мршиља, Драгица Ђорђевић (гимназијалци) и Дарко Прапшчевић (туристички техничар).

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ – ЈЕЛЕНА БУБАЊА НАЈТАЛЕНТОВАНИЈА – ИВА РАДУНОВИЋ

Наставничко вијеће ОШ "Стефан Митров Љубиша" је за ученика генерације прогласио Јелену Бубању због свих петица током школовања, примјерног владања, учествовања у јавној и културној дјелатности школе и остварених резултата на такмичењу.

За најталентованију ученицу генерације проглашена је Ива Радуновић која је на 33. смотри техничког стваралаштва младих Црне Горе освојила прво место и специјално признање за најбоље идејно решење из мултидисциплинарних области.

Прва места на овој смотри из ОШ "Стефан Митров Љубиша" освојили су и Јелена Вуковић (енергетика), Ивана Перовић (машинастичка техника) и Дејан Вујовић (автоматика и роботика), док је наставник Драгољуб Чизмовић добио специјално признање као најуспјешнији наставник.

На регионалним такмичењима прва места на овој смотри из географије и Иван Јелићић из биологије, а на републичком такмичењу у фудбалу прво место је освојила екипа састављена од ученика седмог и осмог разреда ОШ "Стефан Митров Љубиша".

СВАКИ ТРЕЋИ ОДЛИЧАН

Од 1849 ученика основних школа "Стефан Митров Љубиша" 1485 је завршило разред са прелазним оцјенама (90%), 42 су попављала, а 120 ученика ће на поправним испитима покушати да заврше разред. Са одличним успјехом разред је завршило 587 ученика (35%). Највише одличних ученика је у првом, трећем и четвртом разреду, а највише покушала у другом и петом разреду.

У основној школи "Мирко Срзентић" срећени су подаци за осми разред који је успјешно завршило свих 29 ученика. Од тога